

Issued on 17-5-61

Volume. X

No. 2

29th NOVEMBER, 1960

(Tuesday)

8th Agrahayana 1882 S.E.

Andhra Pradesh Legislative Assembly Debates OFFICIAL REPORT

Part II—Proceedings other than Questions and Answers

CONTENTS

	Pages
Adjournment Motion	
re: Flood havoc in Nellore district	... 42
(Postponed)	
Nominations to the Business Advisory Committee	... 43
Papers laid on the Table of the House	... 44
Amendment to the Andhra Pradesh General Sales Tax Rules 1957	
Notifications issued under Sec. 11 (1) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931	
Government Bills :	
The Andhra Pradesh Sugarcane (Regulation of Supply and Purchase) Bill, 1960. (Referred to Joint Select Committee)	45-5
The Andhra Pradesh Primary Education Bill, 1960 (not concluded)	55-5

THE
ANDHRA PRADESH LEGISLATIVE ASSEMBLY
DEBATES

[Part II—Proceedings other than Questions and Answers]

OFFICIAL REPORT

*Second day of the Eleventh Session of the
Andhra Pradesh Legislative Assembly*

ANDHRA PRADESH LEGISLATIVE ASSEMBLY

Tuesday, the 29th November, 1960

The House met at Nine of the Clock

[Mr. Speaker in the Chair]

QUESTIONS AND ANSWERS

(SEE PART I)

ADJOURNMENT MOTION

re : Flood havoc in Nellore District.

మిస్టర్ స్పీకర్ : నెల్లూరుజిల్లాలో అతివృష్టివలన చాలా నష్టం కలిగింది, కనుక దానినిగురించి విచారించాలని శ్రీ ఎ. సి. సుబ్బారెడ్డిగారు ఒక ఎడ్జరన్స్ మెంట్ మోషన్ ఇచ్చారు అలాగే రూల్ 74 క్రింద శ్రీ బి. శంకరయ్యగారు శ్రీఎల్లమందారెడ్డిగారు, శ్రీరాజగోపాలనాయుడుగారు ఒకతీర్మానాన్ని ఇచ్చారు. ఆ విషయాన్ని చర్చించటానికి మనం ఒకటి రెండు రోజులు కేటాయించుకొన్నాము. అతివృష్టి, అనావృష్టి, కరువు మొదలైన విషయాలన్నీ ఆ చర్చలో వస్తాయి కనుక వీటిని వేరే ఉపపాదించ అవసరంలేదని చెబుతున్నాను. బహుశా 10, 11 తేదీలలో ఆ చర్చ వస్తుంది. కృష్ణా గోదావరి నదీజలాల పంపిణీపై చర్చ రేపు కాకుండా ఎల్లుండి మొదలుపెడదాము. మంత్రిగారు కొంత భోగట్టా అందచేయవలసి వుంటుంది కనుక ఆ చర్చను ఎల్లుండి ప్రారంభించదాము. రేపు బిల్లులన్నీ తీసుకొందాము.

*శ్రీ బి. శంకరయ్య (బుచ్చిరెడ్డిపాలెం-జనరల్) : రూల్ 74 క్రింద మేము దానిని ఇవ్వటానికి కారణం ప్రభుత్వం ముందుగా కొంత information ఇస్తుందని.

మిస్టర్ స్పీకర్ : కలెక్టర్లనుండి రిపోర్టు రావాలి. అవన్నీ మంత్రిగారు తెప్పించి మీకు అందజేస్తారు.

శ్రీ ఆర్. నారాయణరెడ్డి (భోన్గిరి) నదీజలాల పంపిణీకి సంబంధించిన చర్చ సందర్భంలో మేము పార్లొనటానికి మాకు కొంత ఇన్ఫర్మేషన్, డాక్యుమెంట్స్ అవసరంవుంటాయి కనుక వాటిని అందజేస్తారా ?

మిస్టర్ స్పీకర్ ఇస్తారు.

శ్రీ ఆర్. నారాయణరెడ్డి : ముందుగా ఇప్పిస్తే మాకు study చేయటానికి time వుంటుంది.

మిస్టర్ స్పీకర్ యింకా సిద్ధంకాలేదు. రేపు ఇస్తారు

*శ్రీ యమ్. వత్సనారాయణరాజు (చీపురుపల్లి - జనరల్) శ్రీ కాకుళం, విశాఖపట్టణం జిల్లాలలో గవర్నరుగారి ప్రోగ్రాము వున్నది కనుక మేము వెళ్లవలసివుంటుంది కాబట్టి వరదలు, కరువు విషయాలపై చర్చను ముందు తీసుకొని కృష్ణా గోదావరి జలాల పంపిణీ చర్చను తరువాత తీసికొంటే బాగుంటుందేమో ఆలోచిస్తారా ?

మిస్టర్ స్పీకర్ : ప్రతిసారి మారినై తాతగారి గుట్టం కథ అవుతుంది. (నవ్వు).

*శ్రీ ఎ. సి. సుబ్బారెడ్డి (నెల్లూరు) : అధిక వర్షాలవల్ల అచ్చటి ప్రజలు గ్రాధలు పడుతున్నారు కనుక, వెంటనే చర్యలు తీసుకోవాలనే ఉద్దేశంతో ఎడ్జరన్ మంట్ మోషన్ ఇచ్చాము. 10, 11 తేదీలలో చర్చ అంటే, అంత అలస్యంగా చర్చిస్తే ఏమి ప్రయోజనం ఉంటుంది ?

మిస్టర్ స్పీకర్ : రేపు తీసికొందామంటే డిప్యూటీ చీఫ్ మినిష్టర్ గారు లేరు. వారు రేపు వచ్చి మొదలు పెడదామని అంటే అలాగే చేద్దాము.

శ్రీ ఎ. సి. సుబ్బారెడ్డి : కరువు గురించి తరువాత చర్చించినా, ముందుగా వెంటనే వర్షాల గురించి చర్చ ప్రారంభించవచ్చు కదా !

మిస్టర్ స్పీకర్ : రేపు డిప్యూటీ చీఫ్ మినిష్టరుగారు వస్తే తీసికొందాం.

NOMINATIONS TO THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE

Mr. Speaker : I nominate the following members to be on the Business Advisory Committee :

1. Leader of the House
2. Leader of the Opposition
3. Government Chief Whip
4. Leader of the Swatantra Group (Sri Krishn-avataram)
5. Smt. Ammannanna Raja
6. Sri Mir Ahmed Ali Khan
7. Dr Lakshminarsayya.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

*Amendment to the Andhra Pradesh General
Sales Tax Rules.*

**The Minister for Finance (Sri K Brahmananda Reddy):* (1) I lay on the Table under sub-section (4) of Section 39 of the Andhra Pradesh General Sales Tax Act, 1957, a copy of the amendment to the Andhra Pradesh General Sales Tax Rules 1957 issued in G. O. Ms. No. 1460, Revenue, dated 20-7-1960 and published at page 402 of Rules Supplement to Part I of the Andhra Pradesh Gazette dated 28-7-1960.

(2) I lay on the Table under sub-section (4) of Section 39 of the Andhra Pradesh General Sales Tax Act, 1957, a copy of the amendment to the Andhra Pradesh General Sales Tax Rules, 1957 issued in G. O. Ms. No. 1617, Revenue, dated 8-8-1960 and published at page 455 of Rules Supplement to Part-I of the Andhra Pradesh Gazette dated 25-8-1960.

(3) I lay on the Table, under sub-section (4) of Section 39 of the Andhra Pradesh General Sales Tax Act, 1957, a copy of the amendment to the Andhra Pradesh General Sales Tax Rules 1957 issued in G. O. Ms. No. 1714, Revenue dated 22-8-1960 and published at pp. 470-471 of Rules Supplement to Part-I of the Andhra Pradesh Gazette dated 8-9-1960.

Mr. Speaker : Papers laid on the Table.

*Notifications issued under Section 11 (I) of the Madras
Motor Vehicles Taxation Act, 1931.*

**The Minister for Education and Transport (Sri S. B. P. Pattabhirama Rao):* (1) I lay on the Table under

sub-section (2) of Section 11 of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931) a copy of the Notification issued under Section II (1) of the said Act published at page 2020 of Part-I of the Andhra Pradesh Gazette, dated the 7th August 1960.

(2) I lay on the Table under sub-section (2) of Section 11 of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931) a copy of the Notification issued under Section 11 (1) of the said Act and published at page 118 of Part-I of the Andhra Pradesh Gazette, dated the 21st April 1960

(3) I lay on the Table under sub-section (2) of Section 11 of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931) a copy of the Notification issued under Section 11 (1) of the said Act published at page 2674 of the Andhra Pradesh Gazette, Part-I dated the 11th August, 1960.

Mr. Speaker: Papers laid on the Table.

GOVERNMENT BILLS

The Andhra Pradesh Sugarcane (Regulation of Supply and Purchase) Bill, 1960

*శ్రీ వి విశ్వేశ్వరరావు (మైలవరం) : అధ్యక్షా, ఈ బిల్లుగురించి రైతులు చాలాకాలంగా ఆందోళన చేస్తూవచ్చారు సుమారు 7, 8 సంవత్సరాలుగా, చెరుకు పండించే టటువంటి రైతులు ఇటువంటి Sugarcane Bill కొరకు ఆందోళన చేశారు. నాలుగు సంవత్సరముల క్రితం ప్రభుత్వం ఈ విషయం గురించి ఒక కమిటీని వేసింది. మిల్లు యజమానులతోటి, రైతులతోటి ఒక కమిటీ ఏర్పాటు చేయబడింది. ఆ కమిటీ వర్తమాన చేసి, రైతాంగం యొక్క అభిప్రాయాలను కూడా తెలుసుకొని ఒక report ప్రకటించారు. దానిని ప్రభుత్వము కూడా అంగీకరించామని చెప్పారు అది జరిగి 4 సంవత్సరాలు అయిన తరువాత ఈనాడు ఈ బిల్లు తీసుకురావడం జరుగుతున్నది. ఈ బిల్లు యొక్క అవసర మున్నది. ఇది కావాలనే కోరుతున్నాము. కాని ఈ బిల్లు చూచినప్పుడు ఇది రైతులకు రక్షణ కలుగజేసే దానికంటే, మిల్లు యజమానులకే ఎక్కువ రక్షణ, పౌకర్యాలు కలుగజేసే బిల్లుగా స్పష్టంగా కనబడుతుంది. కనుక దీనిలో కొన్ని మార్పులు వెంటనే చేయకపోతే, చెరుకు పండించే టటువంటి రైతులకు ఇది చాలా నష్టంగా పరిణమించే టటువంటి భయం

ఉన్నదని నేను అభిప్రాయ పడుతున్నాను ప్రధానంగా మన రాష్ట్రంలో పంచదార 1,88,000 టన్నులు తయారు అవుతుంది ఆనాటికానాడు పంచదార పరిశ్రమ అభివృద్ధి చెందుతున్నది దీనికి తగినట్లు, చెరుకు పండించే రైతులు కూడా ఎక్కువ కావడం జరుగుతున్నది ఆంధ్రరాష్ట్రములో పరిపంట్ల తరువాత, చెరుకు పండించే రైతులే ఎక్కువగా ఉన్నారు. కనుక చెరుకు పండించే టటువంటి రైతులకు ప్రత్యేక సౌకర్యాలు కలుగజేయటం అవసరం ఉన్నది. ఇక ధరల విషయములో కూడా చాలా అన్యాయము జరుగుతూ ఉన్నది. ఇదివరలో కూడా పూర్వము పంచదార యొక్క ధరలను దృష్టిలో పెట్టుకొని, మిల్లు యజమానులు చెరుకు ధర నిర్ణయించేవారు అది సరి అయిన వద్దకి కాదని రైతులు ఆందోళన చేసిన మూలంగా ప్రభుత్వము కలుగజేసుకొని ఒక ధరను నిర్ణయించడానికి ప్రారంభము చేసింది. కేంద్ర ప్రభుత్వము యీ ధరను నిర్ణయించే బాధ్యత తన చేతుల్లో పెట్టుకొని, ఏ పంచదార మిల్లుకు ఎప్పుడు supply చేయాలి, ఎవరెవరు supply చేయాలి, ఈ విషయాలన్నీ కూడా రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి అప్పజెప్పింది. ధర విషయంలో మాత్రం మొత్తం భారతదేశం యొక్క పంచదార పరిశ్రమను దృష్టిలో పెట్టుకొని కేంద్ర ప్రభుత్వము తామే నిర్ణయిస్తామని చెప్పారు. అయితే ఈ ధరను నిర్ణయించేటప్పుడు కేంద్ర ప్రభుత్వము ఆంధ్రరాష్ట్రములోని రైతాంగానికి చాలా అన్యాయం కలుగజేసింది. ఈ ధర గిట్టుబాటు కాదని రైతులు చాలా ఆందోళనచేసి, ఒక పరిస్థితిలో చెరుకు వేయడానికి కూడా నిరాకరించారు. బహుశా అది 1953-54 లో అనుకొంటాను, అప్పుడు మిల్లు యజమానులు తమంతట తాము ఒక సంఘాన్ని ఏర్పాటుచేసుకొని ఆ సంఘం తరపున ఒక కరపత్రాన్ని కూడా ప్రకటించారు. కేంద్ర ప్రభుత్వము ఇచ్చే ధరే కాకుండా మేము రైతాంగానికి ప్రత్యేకించి bonus కూడా ఇవ్వడానికి సిద్ధంగా ఉన్నామని ప్రకటించిన తరువాత రైతులు మరీ చెరుకు వేస్తున్నారు. ఆ ధర ఎలా ఉండాలి, bonus ఎలా ఉండాలి అనే విషయం గురించి మిల్లు యజమానులు, రైతులు, ప్రభుత్వము మూడు పార్టీలు (Tri partite) తో ఒక పెద్ద మనుష్యుల ఒడంబడిక జరిగినప్పుడు Sisma Formula అనేది వచ్చింది. South Indian Mill Owners' Association అనే పేరుతోటి Sisma Formula అనేది ఏర్పాటుచేశారు. దానిప్రకారం రైతులకు bonus ఇవ్వాలి, ఇవ్వవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉన్నది. కాని మన ఆంధ్రదేశంలో ఉండేటటువంటి పంచదార యజమానుల గురించి ఈ శాసనసభ చేసిన ఆందోళన ఫలితంగా వారు ఒక సంవత్సరం మాత్రం ఇచ్చారు. తరువాత ఇవ్వలేదు. ఎందువల్లనంటే, కరపత్రములు వేసినాము కాబట్టి, అది ఆ సంవత్సరమునకు మాత్రమే

పరిమితమై ఉంటుందని, తరువాత ఇవ్వవలసిన అవసరంలేదని ఆశ్చర్యం తెలుపుతూ వచ్చారు కాని మన రాష్ట్ర ప్రభుత్వము 1956-57 లో టన్నుకు రెండు రూపాయలు రైతులకు bonus ఇవ్వవలసిన అవసరం ఉన్నదని ప్రకటించారు. రైతాంగానికి అవిధంగా తెలియజేసింది కాని, వుయ్యూరు పంచదార పరిశ్రమ యజమానులు గాని, ఆంధ్ర దేశంలో ఉన్న ఇతర factory యజమానులు గాని ఇవ్వలేదు. తమకు factory లో మాత్రం మన శాసన సభ్యులైనటువంటి హరిశ్చంద్రప్రసాద్ గారు కొద్దిమాత్రం ఇచ్చి, ఆ ఒడంబడికను కొంతవరకు గౌరవించడం జరిగింది కాని ఆంధ్రదేశంలో ఉన్నటువంటి ఏ ఇతర మిల్లు యజమానులు కూడా ఆ పెద్దమనుష్యుల ఒడంబడికను తోసివేసి bonus ఇవ్వడం జరగలేదు. అది ఇప్పించేటటువంటి బాధ్యత ప్రభుత్వం మీద ఉన్నది. ఆ పెద్దమనుష్యుల ఒడంబడికను అమలుజరిపించడానికి ప్రభుత్వము పూనుకోవలసిన అవసరం ఉన్నది. ఇకపోతే ఈనాడు ధరల విషయం కూడ సరిగాలేదు. Price linking formula అని, పంచదార యొక్క ధర, పంచదార మిల్లును నడపడానికి అయ్యే ఖర్చులు, తరువాత చెరుకు ఉత్పత్తిదారుల ధర పరిధంగా ఉండాలని Tariff Commission యొక్క సలహాతో ధరలు నిర్ణయించడానికి కేంద్ర ప్రభుత్వము పూనుకొన్నది. ఈ price linking formula ను బట్టి ధరను నిర్ణయించడం కూడ జరిగింది. ఈ formula ను 1957-58 సంవత్సరంలో నిర్ణయించారు. ఇప్పుడు 1960-61 కూడా జరుగుతున్నది ఈ price linking formula నుంచి రైతులకు bonus ఇవ్వాలని రైతాంగం ఎన్నో పర్యాయాలు రాష్ట్ర ప్రభుత్వాన్ని కోరింది. మంత్రిగారి వద్దకు కూడ అనేక పర్యాయాలు రాయబారము వెళ్లి చెప్పడం జరిగింది. కాని, అంతే కాకుండా, కేంద్ర ప్రభుత్వం దగ్గరకు కూడా వెళ్లి ఈ price linking formula ను అనుసరించి, రైతులకు bonus ఇవ్వాలని కోరింది. కాని కేంద్ర ప్రభుత్వము ఇదివరకు కూడ ఈ విషయంలో ఏమీ చేయకుంటే, ఇక్కడ ఉన్నటువంటి factories ఏవేని ఎంత ఇవ్వాలనేది ఏమీ నిర్ణయించలేదు. కాని మిల్లు యజమానులు తిరిగి కేంద్ర ప్రభుత్వం దగ్గరకు వెళ్లి, ఇదే price linking formula ప్రకారం పంచదార మిల్లులకు rehabilitation cost అనేది ఇవ్వలేదని, ఈ పంచదార పరిశ్రమ పునరుద్ధరణ కావాలంటే, పాత మిల్లులన్నీ పునరుద్ధరణ కావాలంటే, వాటికి డబ్బు కేటాయించవలసి ఉంటుంది. ఆ విధంగా ఏమీ కేటాయించు చేయడంలేదని, కనుక ఈ price linking formula ను అంగీకరించమని కేంద్ర ప్రభుత్వంపై వొత్తిడితెల్లిన ఫలితంగా, తిరిగి Tariff Commission కు దానిని పంపించినట్లుగా ఈ మధ్యన తెలిసింది అంటే, ప్రభుత్వం వద్ద, మిల్లు యజమానుల మాట నెరవేరుతుందేగాని, రైతులమాట

ఏ మాత్రం ప్రభుత్వం గుర్తించడం లేదన్నమాట. రైతులకు ఎన్నో పర్యా
యాలు వాగ్దానాలు చేసినా, వాటిని నిలబెట్టుకోడానికి ప్రభుత్వము ప్రయ
త్నించలేదు. ఈ విధంగా prices విషయంలో ఇంత గందరగోళము, రైతులకు
ఇంత అన్యాయం జరుగుతున్నది రెండవది, ఈ రైతాంగానికి తగిన రక్షణ
కావాలని రైతులు కోరుతున్నారు అనేక పర్యాయాలు, రైతులు మేము
సహకార సంఘాలు పెట్టుకొంటాము. చెరుకు పండించడానికి చాల ఖర్చులు
అవుతున్నాయి, దీనికి దుక్కి ఖర్చు ఉన్నది. ప్రత్యేకించి విత్తనానికి ఖర్చు
ఉన్నది, ఎరువులు కావలసి యుంటుంది. ఈ ఎరువులను black market లో
కొనవలసిన అవసరం ఏర్పడు తున్నది చెరుకు పండించాలంటే, ఒక్కొక్క
ఎకరానికి కనీసం అయిదారు పందలు వ్యయసాయం ఖర్చు అవుతుంది దీనికి
పెట్టుబడి పెట్టుకోలేక రైతులు బాధపడుతున్నారు. దానికి గాను సహకార
సంఘాలు పెట్టుకొంటామని, అవి పెట్టుకొంటే, వాటిని Central Banks
గుర్తించడం లేదు. మిల్లు యజమానులు కూడ ఆ సహకార సంఘ సభ్యులను
గుర్తించడానికి ప్రయత్నం చేయడంలేదు. ఈ రైతులకు మిల్లు యజమానులు
ఆర్థిక సహాయం చేయకపోవడం చేతను, ఎరువుల సహాయం చేయకపోవడం
చేతను, చెరుకు పండించే రైతాంగం చాల ఇబ్బందులకు గురి అవుతున్నారు.
ఇప్పుడు ఈ చట్టములో కూడా వారికి అటువంటి సౌకర్యాలు, రక్షణ చూపించ
లేదు. చెరుకు పండించే రైతాంగాన్ని సహకార సంఘములోకి తీసుకు వచ్చి,
వారికి తగినటువంటి ఆర్థిక సహాయం ప్రభుత్వం నుంచి బ్యాంకుల ద్వారాగాని,
లేక ఇతరత్రాగాని ఆర్థిక సహాయం చేసినప్పుడే, ఈ రైతాంగం తమ కాళ్ళ
మీద తాము నిలబడి, చెరుకు పండించడానికి అవకాశం ఉంటుంది లేకపోతే
సాధ్యం కాదు. రైతులు పెద్ద పెద్ద వడ్డీలకు అప్పులు తెచ్చి చెరుకు పండించే
టటువంటి పరిస్థితి ఈ నాడు ఏర్పడుతున్నది. కనుక ఈ రైతులను రక్షించ
వలసిన అవసరమున్నది. అందుచేత, ఈ బిల్లులో వారికి ఆ సౌకర్యాలు కలుగ
జేయాలి. అటువంటిది ఇప్పుడు ఈ బిల్లులో ఎక్కడా కూడ కన్పించడం లేదు.
రెండవది మన రాష్ట్రంలో అనేక పంచదార మిల్లులు ఉన్నాయి. బోధన్
తరువాత వుయ్యూరు పంచదార పరిశ్రమ ఆంధ్రదేశములో పెద్దది. కాని
వుయ్యూరు పంచదార మిల్లులో బండ్లు దించుకోడానికి బండ్ల దొడ్డి లేదు.
ఎప్పుడైనా బెజవాడ నుంచి బందరుకు వెళ్ళుతూ ఉంటే, మూడు మైళ్ళ వరకు
బండ్లు ఆ రోడ్డుమీద, ఈ రోడ్డుమీద ఉండడం చూస్తూ ఉంటాము. ఆ బండ్లు
10, 12 గంటల వరకు కూడ నిలబడ వలసిన అవసరం ఏర్పడుతూ ఉంటుంది.
అక్కడ బళ్ళదొడ్డి లేదు. బళ్ళవాళ్ళు అన్నం తినడానికి అవకాశం లేదు. ఎడ్లకు
సెళ్ళు పెట్టడానికి తొట్లు లేవు. ఇటువంటి సౌకర్యాలేమీ లేవు. ఇది చాలా

అన్యాయం. ఈ సౌకర్యాలు కలుగజేయవలసిన అవసరం ఉన్నది. మిల్లు ఉన్న ప్రతిచోట బళ్ళదొడ్డి, ఎడ్లు నిలబడడానికి చావిళ్ళు, ఉండవలసిన అవసరం ఉన్నది. ఇటువంటి సౌకర్యాలు కలుగ చేయాలి

రైతు పంచదార చెఱకు వేయాలంటే, మిల్లు యజమాని దయాదాక్షిణ్యాలపై ఆధారపడవలసి ఉంటుంది. రైతు పంచదార చెఱకు వేయటానికి మిల్లు యజమానివద్ద నుండి పర్మిట్ తీసుకోవలసి ఉంటుంది. దానివల్ల రైతులకు చాల ఇబ్బంది కలుగుతున్నది. బెల్లం ఖరీదు ఎక్కువ ఉంటే, రైతులు తాము పండించిన చెఱకును బెల్లం తయారు చేసుకోవటానికి ఉపయోగించే ప్రమాదం కూడ లేకపోలేదు. నేడు ప్రధానంగా రైతు పండించిన చెఱకు మిల్లుకు ఎలా వెడుతుందన్నదే సమస్యగా ఏర్పడింది. రెండు మూడు సంవత్సరాల క్రితం అనకాపల్లిలోని పంచదారమిల్లు యజమానులు మే నెలలో రైతులవద్దనుండి చెఱకు తీసుకోము అని చెప్పారు. మే నెలలో, వర్షాలు కురవబోయేముందు ఆ చెఱకు తీసుకోము అని మిల్లు యజమానులు చెప్పినందువల్ల అక్కడి రైతులు లక్షల రూపాయల నష్టానికి గురి అయినారు. వారు ఆ చెఱకుతో బెల్లం తయారు చేసుకోటానికికూడ వీలేక పోయింది. అటువంటి నష్టం రైతులకు కలుగకుండా ఉండుటకై ప్రభుత్వం వెంటనే యీ ఏరియాను నిర్ణయించాలి. ప్రభుత్వం రైతులను యీ విషయంలో మిల్లు యజమానుల దయాదాక్షిణ్యాలపై విడిచి పెట్టకుండా, ఒక కమిటీవేసి ఆ కమిటీ నిర్ణయించిన ప్రకారం ఏరియాను ఏర్పాటు చేయాలి. పంచదార చెఱకుతోలేటప్పుడు ఎవరికి పర్మిట్ ఇవ్వాలి, ఎప్పుడు ఇవ్వాలి, ఎలా ఇవ్వాలనేది చాలా ప్రధానమైన సమస్య. ఈ విషయంలోకూడ రైతులు మిల్లు యజమానుల దయాదాక్షిణ్యాలపై ఆధారపడవలసి ఉంటున్నది “కేన్ కు వీడింగ్ వచ్చింది, పర్మిట్ ఇవ్వవచ్చును” అని కేన్ ఇన్స్పెక్టర్ అన్నప్పటికీ, మిల్లు యజమానులు పర్మిట్ ఇవ్వటానికి అభ్యంతరాలు చెప్పటం జరుగుతున్నది. కాబట్టి పర్మిట్ ఇచ్చే అధికారాన్ని మిల్లు యజమానుల చేతిలో ఉంచకూడదు. ఈ విధానాన్ని మార్చవలసి ఉంటుంది. అప్పుడే రైతాంగానికి సౌకర్యంగా ఉంటుంది. కేన్ కు సెన్ ఫండ్ విధించారు. ఇదివరకు టన్నుకు ఒక రూపాయి ఉండేది. పంచదార చెఱకు వేసే ప్రాంతాలలో రోడ్డును అభివృద్ధి చేయుటకు, కేన్ అభివృద్ధి కొరకు యీ సెన్సు ఫండ్ వినియోగింపబడుతుందని వాగ్దానం చేశారు. ఈ సెన్సు ఫండ్ ను క్రమేపి టన్నుకు మూడు రూపాయలవరకు పెంచారు. వాలుగు సంవత్సరాలనాడు దానిని ఐదురూపాయలవరకు పెంచారు. వమూలు చేసిన సెన్సుఫండ్ ఇంతవరకు చెఱకు పండించే ప్రాంతంలోని రోడ్డు అభివృద్ధి కొరకుగాని, చెఱకు అభివృద్ధి కొరకుగాని వినియోగించలేదు. సెన్సు ఫండు

క్రింద లక్షల రూపాయలు వసూలు అవుతున్నది చెఱకువేసే ప్రాంతాల్లో రోడ్ల అభివృద్ధికొరకు, చెఱకుకు ఏర్పడే తెగుళ్ళ నివారణకొరకు ఆ డబ్బు వినియోగించాలని రైతాంగం ఆందోళన చేస్తే, అప్పుడు వ్యవసాయమంత్రిగా ముఖ్యమంత్రిగా ఉన్న గోపాలరెడ్డిగారు తప్పకుండా అందుకే వినియోగిస్తామని వాగ్దానం చేశారు విశాలాంధ్ర ఏర్పడిన తర్వాత, ఆ ఫండ్ తీసుకువెళ్ళి జనరల్ ఫండ్ లో కలిపేశారు. చెఱకు పండించే ప్రాంతాల్లో రోడ్లు అభివృద్ధికి చెఱకువంట అభివృద్ధికి సంవత్సరానికి పది లక్షల రూపాయలు కేటాయిస్తామని గత సంవత్సరం చెప్పారు ఇప్పుడు యీ బిల్లుద్వారా టన్నుకు 7 రుల వరకు సెన్సుఫండ్ వసూలుచేసే అధికారాన్ని కల్పించటం సరైనది కాదని మనవి చేస్తున్నాను.

ఈ బిల్లుద్వారా తెలంగాణాలో ఉన్న చట్టాన్ని రిపీల్ చేస్తున్నారు తెలంగాణాలో ఉన్న చట్టం ప్రకారం సెన్సుఫండ్ మూడు రూపాయలు మాత్రమే ఉంది. ఇప్పుడు యీ బిల్లుద్వారా ఒక్కసారి రు 7 లు చేయటం జరుగుతున్నది. ఇది సరైనది కాదని చెబుతున్నాను. చెఱకు పండించే రైతాంగానికి మెన్యూర్ సప్లయి చేయవలసి ఉన్నది. చెఱకు పండించే ప్రాంతంలో డెవలప్ మెంట్ కాన్సిల్ ఏర్పాటు చేస్తామన్నారు. ఈ డెవలప్ మెంట్ కాన్సిల్ కు ప్రభుత్వము డైరెక్ట్ గా కేస్ సెస్ ఫండ్ నుండి డబ్బు ఇవ్వటం కాకుండా, రైతులనుండి, మిల్లయజమానుల దగ్గరనుండి తిరిగి డబ్బు వసూలు చేస్తామని చెప్పటం జరుగుతోంది ఈ బిల్లు రావటం మంచిదే అయితే, యీ బిల్లులో చాల మార్పులు తీసుకురావలసి ఉన్నది. అందుకు వీలుగా యీ బిల్లును సెలెక్ట్ కమిటీకి పంపించాలని మీ ద్వారా కోరుతూ సెలవు తీసుకొంటున్నాను.

*శ్రీ ఎమ్. సత్యనారాయణరాజు: అధ్యక్షా, చాలాకాలంనుండి సుగర్ కేన్ సప్లయి విషయంలో రైతులకు ఫ్యాక్టరీవారికి మధ్య అనేక తగాదాలు ఏర్పడుతున్నవి వాటికి సంబంధించి ప్రభుత్వానికి అనేక దఫాలు విన్నపాలు చేయటం జరిగింది. ఇవాళ, సుగర్ కేన్ కు సంబంధించి యీ బిల్లు ప్రభుత్వం తీసుకురావటం సంతోషదాయకమైన విషయము. సుగర్ కేన్ సప్లయిచేసే రైతాంగానికి, ఫ్యాక్టరీ యజమానులకు మధ్య అవినాశావ సంబంధం—హార్మోనియస్ డిలింగ్స్—తీసుకురావటానికి యీ బిల్లులో ఉన్న ప్రొవిజన్స్ చాలవని నా అభిప్రాయము. సుగర్ మేన్ కల్చి వేవన్, సుగర్ కేన్ సప్లయిచేయటం, రైతాంగానికి ఇచ్చే పేమెంట్—వీటికి సంబంధించి మనం డిటెయిల్డ్ గా బిల్లులో ప్రొవిజన్స్ కల్పించవలసి ఉంటుంది. ఫ్యాక్టరీకి దగ్గరగా ఉన్న ఒక రైతుకు పది ఎకరాలు ఉంటే,

అందులో 3 వంతు భూమిలో సుగర్ కేన్ వేసి, అతని పలుకుబడి వినియోగించి ఆ చెఱకు అంతా ఫ్యాక్టరీకి సప్లయచేసి ఆ రైతు బాగుపడటం, మిగిలిన రైతులు నష్టపడటం జరుగుతున్నది. ఆ ఫ్యాక్టరీ జోన్ లో ప్రతి రైతు ఇంత పర్సంటేజ్ ఆఫ్ ఆయకట్టులో మాత్రమే సుగర్ కేన్ కల్చివేట్ చేయాలని, మిగతా భూమిలో ఆహార ధాన్యాలు పండించాలనే నిబంధనలు యీ బిల్లులో ఏర్పాటుచేయవలసి ఉంటుంది ధాన్యం పండించుకొనేదానికన్నా, సుగర్ కేన్ పండించుకుంటే, ఎక్కువ ఆదాయం వస్తుంది ధాన్యంకన్నా, సుగర్ కేన్ కు ఎక్కువధర వస్తుంది అందువల్ల రైతు సుగర్ కేన్ వేయటానికి ప్రయత్నిస్తాడు. అందువల్ల ఫ్యాక్టరీకి దగ్గరగా ఉన్న రైతుకు, ఫ్యాక్టరీకి దూరముగా ఉన్న రైతుకు వచ్చే ఆదాయములో చాలా వ్యత్యాసము ఉన్నది ఒక ఎకరంలో ఆహారధాన్యాలు పండిస్తే గరిస పంట పండుతుంది. గరిస రు. 400 లు ఉన్నది ఒక ఎకరానికి రు. 400 లు ఆదాయం వస్తుంది. అదే భూమిలో యావరేజ్ 25, 30 టన్నులు చెఱకు వేసినట్లయితే రు. $30 \times 40 = 1200$ లు ఆదాయం రావటానికి అవకాశం ఉంటుంది అందుచేత రైతుకు సాధారణంగా సుగర్ కేన్ వేసే ఉద్దేశం పొచ్చుగా ఉంటుంది. ఫ్యాక్టరీ జోన్ పరియాలో ఇంత పర్సంటేజ్ కంటే పొచ్చు చెఱకు వేయకూడదని ఒక నిబంధన చేయవలసి ఉన్నది. సుగర్ కేన్ సప్లయ విషయంలో కూడ ఒక పద్ధతి అనుసరించవలసి ఉన్నది. సుగర్ కేన్ మూడు రకాలుగా ఉంటుంది ఎర్లీ రైప్ వెరైటీ, మీడియమ్ రైప్ వెరైటీ, లేట్ రైప్ వెరైటీ—ఈ మూడు రకాలు సమానంగా వేసుకోవాలి. నవంబరు 15 నుండి, మే 15 వరకు ఫ్యాక్టరీ పనిచేస్తుంది ఈ ఆరు మాసాలను మూడు పీరియడ్స్ గా భాగించి, యీ మూడు పీరియడ్స్ లో—ఏ ఏ పీరియడ్ లో ఎంత సరుకు కావాలో ముందుగానే ఎస్టిమేట్స్ వేసుకోవాలి. దానిప్రకారం రైతు ఎర్లీ రైప్ వెరైటీ ఎంత క్వంటిటీ వేయాలో, మీడియమ్ రైప్ వెరైటీ ఎంత క్వంటిటీ వేయాలో, లేట్ రైప్ వెరైటీ ఎంత క్వంటిటీ వేయాలో కేన్ ఇన్స్ పెక్టర్ చెప్పవలసి ఉంటుంది.

కొన్ని కొన్ని చెఱకులకు ఎకరం ఒకటికి టన్నేజ్ తక్కువ వస్తుంది. Medium variety పొచ్చు వస్తుంది. Late Varieties తూకం తగ్గడానికి అవకాశం ఉంటుంది. టన్నుకు రేటు early variety కి పొచ్చు, medium variety కి మామూలు, late variety కి తక్కువగా fix చేయాలి. ఈ వ్యత్యాసము చూపిస్తే, చెరుకు పండించే రైతులకు సమాన అవకాశాలు ఉంటాయి. అదికూడ యీ బిల్లులో provide చేయాలి.

రైతులు చెరుకు సప్లయ చేయుటకు పర్మిట్సు యిచ్చేటప్పుడు సలాని

తేదీన చెరుకు కొట్టి తీసుకురావాలని యిస్తారు. ఒక వెయ్యి టన్నులు కావాలంటే అది కొట్టి ఉదయమే బళ్ళమీద తెస్తే, ఆ బళ్ళనన్నిటినీ ఫ్యాక్టరీవారు accommodate చేయుట కష్టముగా ఉంటున్నది ఎంత పరియా ఉన్నా సరిపోవుట లేదు. అందువల్ల రైతులకు మూడు రకాల టైము నిర్ణయించాలి ఉదయం ఫలాని గంట మొదలు ఫలాని గంటవరకు కొందరు, సాయంత్రం కొందరు, రాత్రి కొందరు, నిర్ణయించిన టైము ప్రకారం తేవలెనని రైతులకు పర్మిట్సు యిస్తే వారందరికీ ఫ్యాక్టరీవారు accommodation యివ్వడానికి వీలుంటుంది అది ఉభయులకు సౌకర్యంగా ఉంటుంది కాబట్టి ఆ ప్రకారం చేయవలెనని మనవిచేస్తున్నాను

రైతులు తెచ్చిన చెరుకుకు డబ్బు వెంటనే చెల్లించవలెనని బిల్లులో ఉన్నది వెంటనే చెల్లించుట ఫ్యాక్టరీవారికి సులభంగా ఉండదు. ఒక కాల నిర్ణయం చేసి ఆలోచన యివ్వకపోతే penal clause ఒకటి పెట్టాలి. 15 రోజుల టైము నిర్ణయిస్తే చాలు, రైతుకూడ సంతోషిస్తాడు. నెలల కొలది వేచి యున్నప్పటికీ రైతులకు డబ్బు అందుటలేదు. కొన్ని చోట్ల సంవత్సరం కూడా దాటిపోయిన కేసులు ఉన్నవి. కనుక 15 రోజుల టైము నిర్ణయిస్తే ఫ్యాక్టరీ యజమానులకు, రైతులకుకూడ అనుకూలంగా ఉంటుంది. 15 రోజుల లోపల డబ్బు చెల్లించకపోతే penal clause పెట్టాలి.

చెరుకు పండించే భూమిని సర్వే చేసినప్పుడు ఫ్యాక్టరీ యజమానులు 50%, స్టేటు గవర్నమెంటు 25%, రైతు 25% భరించాలన్నారు. Sugar cane cess టన్నుకు 7 రూపాయలవరకు పెంచవచ్చునని చెప్పారు. దీనివల్ల చాల డబ్బు వస్తుంది. ఇది అదనంగా రైతుమీద పడటం న్యాయంకాదు. రైతు మీద భారం వేయకుండా స్టేటు గవర్నమెంటు 50% సెంట్రల్ గవర్నమెంటు 50% ఖర్చులు పెట్టుకొనేట్లు క్లాజును మార్చాలి

Sugar factory నిర్వహణలో కూడ మార్పు చేయాలి "Production of Sugar by means of Vacuum pans" ఉన్న ఫ్యాక్టరీస్ కు యీ బిల్లు వర్తించాలి. "with the aid of mechanical power" అంటే Khandsari sugar factories కూడ వస్తాయి. Khandsari sugar factories కు యీ బిల్లు వర్తించకూడదు. పెద్ద sugar factories లేనిచోట్ల రైతులు యిద్దరు ముగ్గురు కలిసి Khandsari sugar factory పెట్టుకొంటారు. అక్కడ ఉన్న సరుకు అక్కడే వినియోగం అవుతుంది. అది paying గా ఉండదు. దీనిమీద duty కూడ ఉండేది కాదు. కాని సెంట్రల్ గవర్నమెంట్ గత సంవత్సరం మణుగుకు రు. 3-5-0 లు మొదలు రు. 4-3-0 వరకు duty వేశారు. ఇది

అందులో క్లి వంతు భూమిలో ముగర్ కేన్ వేసి, అతని పలుకుబడి వినియోగించి ఆ చెఱకు అంతా ఫ్యాక్టరీకి సప్లయిచేసి ఆ రైతు జాగుపడటం, మిగిలిన రైతులు నష్టపడటం జరుగుతున్నది. ఆ ఫ్యాక్టరీ జోన్లో ప్రతి రైతు ఇంత వర్సెంటేజ్ ఆఫ్ ఆయకట్టులో మాత్రమే సుగర్ కేన్ కల్చివేట్ చేయాలని, మిగతా భూమిలో ఆహార ధాన్యాలు పండించాలనే నిబంధనలు యీ బిల్లులో ఏర్పాటుచేయవలసి ఉంటుంది ధాన్యం పండించుకొనేదానికన్నా, సుగర్ కేన్ పండించుకుంటే, ఎక్కువ ఆదాయం వస్తుంది ధాన్యంకన్నా, సుగర్ కేన్ కు ఎక్కువధర వస్తుంది అందువల్ల రైతు సుగర్ కేన్ వేయటానికి ప్రయత్నిస్తాడు అందువల్ల ఫ్యాక్టరీకి దగ్గరగా ఉన్న రైతుకు, ఫ్యాక్టరీకి దూరముగా ఉన్న రైతుకు వచ్చే ఆదాయములో చాలా వ్యత్యాసము ఉన్నది ఒక ఎకరంలో ఆహారధాన్యాలు పండిస్తే గరిస పంట పండుతుంది. గరిస రు. 400 లు ఉన్నది. ఒక ఎకరానికి రు. 400 లు ఆదాయం వస్తుంది. అదే భూమిలో యావరేజీ 25, 30 టన్నులు చెఱకు వేసినట్లయితే రు. $30 \times 40 = 1200$ లు ఆదాయం రావటానికి అవకాశం ఉంటుంది. అందుచేత రైతుకు సాధారణంగా సుగర్ కేన్ వేసే ఉద్దేశం పొచ్చుగా ఉంటుంది ఫ్యాక్టరీ జోన్ పరియాలలో ఇంత వర్సెంటేజ్ కంటే పొచ్చు చెఱకు వేయకూడదని ఒక నిబంధన చేయవలసి ఉన్నది. సుగర్ కేన్ సప్లయ విషయంలో కూడ ఒక పద్ధతి అనుసరించవలసి ఉన్నది. సుగర్ కేన్ మూడు రకాలుగా ఉంటుంది ఎర్లీ రైప్ వెరైటీ, మీడియమ్ రైప్ వెరైటీ, లేట్ రైప్ వెరైటీ—ఈ మూడు రకాలు సమానంగా వేసుకోవాలి. నవంబరు 15 నుండి, మే 15 వరకు ఫ్యాక్టరీ పనిచేస్తుంది ఈ ఆరు మాసాలను మూడు పీరియడ్స్ గా భాగించి, యీ మూడు పీరియడ్స్ లో—ఏ ఏ పీరియడ్ లో ఎంత నరుకు కావాలో ముందుగానే ఎస్టిమేట్స్ వేసుకోవాలి. దానిప్రకారం రైతు ఎర్లీ రైప్ వెరైటీ ఎంత క్వంటిటీ వేయాలో, మీడియమ్ రైప్ వెరైటీ ఎంత క్వంటిటీ వేయాలో, లేట్ రైప్ వెరైటీ ఎంత క్వంటిటీ వేయాలో కేన్ ఇన్స్ పెక్టర్ చెప్పవలసి ఉంటుంది.

కొన్ని కొన్ని చెఱకులకు ఎకరం ఒకటికి టన్నేజ్ తక్కువ వస్తుంది. Medium variety పొచ్చు వస్తుంది. Late Varieties తూకం తగ్గడానికి అవకాశం ఉంటుంది. టన్నుకు రేటు early variety కి పొచ్చు, medium variety కి మామూలు, late variety కి తక్కువగా fix చేయాలి. ఈ వ్యత్యాసము చూపిస్తే, చెరుకు పండించే రైతులకు సమాన అవకాశాలు ఉంటాయి అదికూడ యీ బిల్లులో provide చేయాలి.

రైతులు చెరుకు సప్లయ చేయుటకు వర్సిట్టు యిచ్చేటప్పుడు ఫలాని

తేదీన చెరుకు కొట్టి తీసుకురావాలని యిస్తారు. ఒక వెయ్యి టన్నులు కావాలంటే అది కొట్టి ఉదయమే బళ్ళమీద తెస్తే, ఆ బళ్ళనన్నిటినీ ఫ్యాక్టరీవారు accommodate చేయుట కష్టముగా ఉంటున్నది ఎంత ఏరియా ఉన్నా సరిపోవుట లేదు అందువల్ల రైతులకు మూడు రకాల ట్రైము నిర్ణయించాలి. ఉదయం ఫలాని గంట మొదలు ఫలాని గంటవరకు కొందరు, సాయంత్రం కొందరు, రాత్రి కొందరు, నిర్ణయించిన ట్రైము ప్రకారం తేవలెనని రైతులకు పర్మిట్సు యిస్తే వారందరికీ ఫ్యాక్టరీవారు accommodation యివ్వడానికి వీలుంటుంది అది ఉభయాలకు సౌకర్యంగా ఉంటుంది. కాబట్టి ఆ ప్రకారం చేయవలెనని మనవిచేస్తున్నాను

రైతులు తెచ్చిన చెరుకుకు డబ్బు వెంటనే చెల్లించవలెనని బిల్లులో ఉన్నది వెంటనే చెల్లించుట ఫ్యాక్టరీవారికి సులభంగా ఉండదు. ఒక కాల నిర్ణయం చేసి ఆలోచన యివ్వకపోతే penal clause ఒకటి పెట్టాలి. 15 రోజుల ట్రైము నిర్ణయిస్తే చాలు, రైతుకూడ సంతోషిస్తాడు. నెలల కొలది వేచి యున్నప్పటికీ రైతులకు డబ్బు అందుటలేదు కొన్ని చోట్ల సంవత్సరం కూడ దాటిపోయిన కేసులు ఉన్నవి. కనుక 15 రోజుల ట్రైము నిర్ణయిస్తే ఫ్యాక్టరీ యజమానులకు, రైతులకుకూడ అనుకూలంగా ఉంటుంది. 15 రోజుల లోపల డబ్బు చెల్లించకపోతే penal clause పెట్టాలి.

చెరుకు పండించే భూమిని సర్వే చేసినప్పుడు ఫ్యాక్టరీ యజమానులు 50%, ప్రైటు గవర్నమెంటు 25%, రైతు 25% భరించాలన్నారు Sugar cane cess టన్నుకు 7 రూపాయలవరకు పెంచవచ్చునని చెప్పారు. దీనివల్ల చాల డబ్బు వస్తుంది ఇది అదనంగా రైతుమీద పడటం న్యాయంకాదు. రైతు మీద భారం వేయకుండా ప్రైటు గవర్నమెంటు 50% సెంట్రల్ గవర్నమెంటు 50% ఖర్చులు పెట్టుకొనేట్లు క్లాజును మార్చాలి

Sugar factory నిర్వహణలో కూడ మార్పు చేయాలి "Production of Sugar by means of Vacuum pans" ఉన్న ఫ్యాక్టరీస్ కు యీ బిల్లు వర్తించాలి. "with the aid of mechanical power" అంటే Khandasari sugar factories కూడ వస్తాయి Khandasari sugar factories కు యీ బిల్లు వర్తించకూడదు. పెద్ద sugar factories లేనిచోట్ల రైతులు యిద్దరు ముగ్గురు కలిసి Khandasari sugar factory పెట్టుకొంటారు. అక్కడ ఉన్న పరుకు అక్కడే వినియోగం అవుతుంది. అది paying గా ఉండదు. దీనిమీద duty కూడ ఉండేది కాదు. కాని సెంట్రల్ గవర్నమెంట్ గత సంవత్సరం మణుగుకు రు. 3-5-0 లు మొదలు రు. 4-3-0 వరకు duty వేశారు. ఇది

లాభసాటిగా లేదు. అందువల్ల ఈ నిర్వచనంలో మార్పుచేసి Khandsari sugar కు యీ బిల్లు వర్తించకుండా చేయాలని కోరుతున్నాను.

*శ్రీ ఎ ఎరుకునాయుడు (సాలార్-జనరల్) . అధ్యక్షా, సుమారు పది సంవత్సరములనుంచి ముగర్ ఫాక్టరీ యజమానులకు, రైతులకు జరుగుతున్న సంఘర్షణలు, మితిమీరిపోతున్న అన్యాయాల గురించి అనేక సార్లు ప్రభుత్వానికి తెలియజేయడమైనది. 1956 సం లో టి. యన్. వెంకటసుబ్బారెడ్డిగారి అధ్యక్షతక్రింద ఒక కమిటీ వేసినారు, వారు ముగర్ ఫాక్టరీల పరియాలన్నీ వర్యటనచేసి రైతులయొక్క, ఫాక్టరీ యజమానుల యొక్క కష్టసుఖాలను తెలుసుకొని ఒక సుద్దిర్ఘమైన రిపోర్టును తయారుచేసినారు. వెంటనే శాసనము తెస్తామని ప్రభుత్వము చెప్పినప్పటికీ తేలేదు ఇప్పుడు యీ బిల్లు తీసుకువచ్చినందుకు ప్రభుత్వాన్ని అభినందించవలసిన విషయమే. కాని ఆ కమిటీవారి సిఫార్సులను చాలవరకు యిందులో పొందుపరచలేదు. ఫాక్టరీలకు రైతులు చెరకు సప్లయి చేసే విషయములో ఒక కమిటీని వేస్తామన్నారు. రైతులను ఆ కమిటీయొక్క దయా దాక్షిణ్యాలకే వదులుతున్నారు గాని, ఎటువంటి హామీ ప్రభుత్వం యిచ్చినట్లు కనపడదు రైతులకు ఎటువంటి అన్యాయమూ జరగదని యీ బిల్లులో provision ఏమీ కనపడుటలేదు.

చిరకాలంనుంచి రైతులు ఫ్యాక్టరీలకు చెరకుసప్లయి చేస్తున్న పరియాన్ ఉన్నవి. ఈ బిల్లులో 'notified areas' అని క్లాజు పెడుతున్నారు. కేవలం చెరుకుమీద ఆధారపడి ఫ్యాక్టరీలకు సప్లయి చేస్తున్న రైతులు — దూరపు గ్రామాలవారిని తగ్గిస్తూ, దగ్గర గ్రామాలవారికి వందల ఎకరాలున్న పెద్ద పెద్ద రైతులకు అవకాశం యిస్తున్నారు అటువంటిది జరగకుండా చిరకాలం నుంచి ఫ్యాక్టరీలకు సప్లయి చేస్తున్న గ్రామాలు మినహాయింపుకాకుండా చూడాలని మనవిచేస్తున్నాను.

రైతుకు చెరుకు ధర వెంటనే చెల్లించాలని అన్నారు. పూర్వం 15 రోజులలో చెల్లించకపోతే penal clause ఉండేది. కాని అది సెంట్రల్ గవర్నమెంట్ సజ్జెక్ట్ కాబట్టి 15 రోజుల లోపల చెల్లించకపోతే ఫ్యాక్టరీమీద చర్య తీసుకొనుటకు ఫిలులేదన్నారు. Immediate గా అంటే నిర్దుష్టంగా కాల నిర్ణయం చేయాలి. పూర్వం ఉన్నట్లు 15 రోజుల మైము పెట్టి, ఆ గడువు లోపల చెల్లించకపోతే పీనల్ క్లాజ్ పెట్టాలి. రైతులకు, చెరుకు సప్లయి చేసిన రి మాసాలవరకు కూడ డబ్బు అందుట లేదు. వారికి రావలసిన డబ్బు కొన్ని ఫ్యాక్టరీస్ యజమానులు బాకీక్రింద మినహాయించి యివ్వడం జరుగుతోంది, అటువంటి అన్యాయాలు జరగకుండా చూడాలి. 'Crushing season'

అంటే నవంబరు 15 మొదలు, ఏప్రిల్ 30 వరకు అన్నారు. పంచదార ఉత్పత్తికి పొచ్చు అవకాశాలు కలుగజేయవలసిన పరిస్థితిలో యీ పరిమితి చాలదు. పూర్వం జూన్ వరకుకూడ చెరుకు తీసుకొని crush చేసే factories ఉన్నవి ఇప్పుడు చెరుకు ఉత్పత్తి పెరుగుతోంది ఏప్రిల్ 30 వ తేదీ అసలనియమం పెట్టితే చాలవరకు ఫ్యాక్టరీలు consume చేయలేవు. ఒకవేళ వర్షాలు లేకపోతే చెరుకుపంట తగ్గుతుందని అనుకున్నారేమో. షుగర్ ఫ్యాక్టరీస్ పీరియాడ్ లో ప్రాజెక్టుకూడ ఉన్నవి బొబ్బిలిలో రెండు, మూడు ప్రాజెక్టు ఉన్నవి అక్కడ షుగర్ ఫ్యాక్టరీస్ ఉన్నవి మే నెలాఖరు వరకు నీటి సప్లయ ఉంటుంది అటువంటప్పుడు మే నెలాఖరు వరకు ఫ్యాక్టరీస్ లో చెరుకు తీసుకోవాలని నిర్దష్టంగా వ్రాయాలి. ఈ గడువు విషయమై Cane Commissioner కు అధికారం యిచ్చారు ఆయన discretion ప్రకారం చేయవచ్చునన్నారు. కనీసం మే 15 వరకైనా తీసుకోవాలని యీ క్లాజులో మార్పు చేయమని ప్రభుత్వానికి సూచిస్తున్నాను

Sugarcane Cess fund rate అని అన్నారు మొదటినుంచి Sugarcane పండించే రైతులకు సరైన ధర ముట్టడంలేదు ఫ్యాక్టరీవాళ్ళు చెరుకు తీసుకోవడంలో ఆలస్యం చేస్తున్నారు, సరైన ధర ముట్టడంలేదని ఆందోళన జరిపి బిల్లు తీసుకురావాలని ప్రయత్నం చేస్తే యిందులో పూర్వం ఉన్న రేటు కంటే ఎక్కువ 7 రూపాయలుకూడ ప్రభుత్వం విధించదలచుకున్నది. ఇది రైతులకు చాల నష్టకరంగా ఉంటుంది కాబట్టి తక్కువరేటు వేసినట్లయితే చెరుకు ఉత్పత్తిదారులకు ఉత్సాహకరంగా ఉంటుంది. చెరుకు ఉత్పత్తి ఎక్కువ చేసేందుకు కూడ అవకాశం ఉంటుందని మనవిచేస్తున్నాను. ఫ్యాక్టరీవాళ్ళు చివరి వరకు తీసుకుంటాము అని చెబుతూ ఆఖరిదశలో తీసుకోకుండా ఉన్నందువల్ల చెరుకు దమ్మిడికి కూడ పనికిరాకుండా పాడైపోయిన పరిస్థితులు ఉన్నాయి చెరుకు తీసుకుంటాము, తీసుకుంటాము అని ఆఖరకు మిషన్ పనిచేయడంలేదనో ఏదో కారణం చెప్పి పొమ్మనకుండా Sugar factory వాళ్ళు guarantee యివ్వాలనేది యిందులో include చేయాలి. committees ను వేశారు. ఆ కమిటీలలోని వాళ్ళకు కొన్ని నిర్దష్టమైన duties నిర్ణయించినట్లయితే బాగా ఉంటుందని సూచిస్తూ యింతటితో విరమిస్తున్నాను

(Sri P. Rajagopal Naidu in the Chair).

*శ్రీ వావిలాల గోపాలకృష్ణయ్య అధ్యక్షా, ఈ బిల్లు చాల రోజులనుంచి కావాలని కోరాము. కాని కోరినరూపంలో వచ్చినట్లు తోచలేదు. ఇదివరకు సిగ్గా పారుమ్మలూ అవన్నీ ఉన్నప్పుడు వాటిని అమలు జరపడం ఎట్లా ఉన్న

దానికి ఒక కమిటీ వేశాను. వెంకటసుబ్బారెడ్డిగారి కమిటీ కొంతకాలం తిరిగి report యిచ్చింది ఆ report ప్రకారం వెంటనే వస్తుందని అనుకున్నాంగాని రాలేదు. చక్కెర ధర అయితే పెరిగిందిగాని, దానివల్ల వచ్చే ప్రయోజనాన్ని Consumer గాని, రైతుగాని, factory లో ఉండే labour గాని పొందడం లేదనే ఖచ్చితంగా కనబడుతున్నది రోజురోజుకు ధరపెంచి దేశంలో చక్కెర ఎవరూ కొనడంలేదు, యితరదేశాలకు అమ్ముదామనే స్థితికి తీసుకువచ్చారు. ఇతరదేశాలకు అమ్మినట్లయితే చాలా వస్తుందని 5 లక్షల టన్నుల చక్కెర అమెరికాకు పంపించడానికి నిర్ణయించాము అంటే యంతకంటే విపాదకరమైన విషయం యింకొకటి లేదు. మనకు ఎక్కువఅయి పంపిస్తే అభ్యంతరం లేదు క్యూబా ఎప్పుడైతే అమెరికావారి హస్తగతం కాకుండా ఎదురుతిరిగిందో అప్పటినుంచి పంచదార ఎక్కడ దొరుకుతుంది కొందాము అనే ప్రయత్నంలో అమెరికావారు ఉండడం, మనమేమో చాలా దుర్లభమైన ప్రయత్నంతో అక్కడకు పంపిద్దామని రోజురోజుకు ధరలు పెంచడం జరిగింది సంవత్సరం క్రిందట పంచదార ఎక్కడా దొరకకుండాపోతే గవర్నమెంటు శ్రద్ధతీసుకున్నామని చెప్పి ఫ్యాక్టరీల నుంచి గ్రామాలకు పంచదార పంపిస్తే ఆ పంచదారను అధికారులు తీసుకోవడం, లేక వచ్చినటువంటి లాభి దింపకుండానే మరొక ప్రాంతానికి వెళ్ళడం జరిగింది ధరలు పెరిగినందువల్ల సామాన్యుడు కొనలేని స్థితిలో ఉండిపోయాడు. కొనుక్కోలేక వాళ్ళు కొనడం మానితే దేశంలో అమ్మకంలేదు. మిగిలిపోయింది. బైటికి పంపించే విధం ఎట్లాగా అని ప్రభుత్వం ఆలోచించడం జరిగింది. దాని పరిణామంగానే Third Five year Plan లో యితర దేశాలకు చక్కెర పంపించేదానికి ప్రాతిపదిక వేసుకోవాలనడం చాలా విపాదకరమైన విషయం అని చెబుతున్నాను ఇతర దేశాలకు పంపించకూడదని, ఎంత అయినా ఉత్పత్తి చేయించి, ఎవరూ కొనకపోతే నీళ్ళల్లో పోయ్యమని నేను చెప్పడంలేదు. భారతదేశానికి సరిపోయేటటువంటి పంచదార ఉత్పత్తి కావడం లేదనే మాట నిజం. ఆ మాటను మళ్ళీ పరచి వ్యాపారస్థులతో syndicate ఏర్పరచి, ఆ సిండికేట్ ద్వారా మొత్తం monopoly తీసుకుని మన దేశానికి, ప్రజలకు నష్టం చేస్తున్నారు అనే విషయాన్ని ప్రధానంగా ఆలోచించాలి. ఈ బిల్లు అట్లాంటి ప్రయత్నాన్ని అరికట్టడానికి సహాయపడుతుందా అంటే నేను చదివినంతవరకు అటువంటి పరిస్థితులు ఏమీ లేవు. వంట పండించిన రైతు తన యొక్క వంటను ఎట్లా అమ్మాలి? చెడిపోయినట్లయితే దానిని ఏమి చేయవలెను? కాటన్ వస్త్రాలు ఉన్నట్లయితే ఏమి చేయాలనే విషయాల గురించి మాత్రమే దీనిలో కనిపిస్తున్నది. ఒక కమిటీని ఏర్పరిచారు. ఒక officer ను వేస్తున్నారు ఆ officer కు ఉన్నటువంటి బాధ్యతలు ఏమిటో

శాసనంలో ఎక్కడా చెప్పలేదు. శాసనంలో కమిషనరును చేస్తున్నాం అని చెప్పారు ఆయనకు ఒక Assistant Commissioner ను కూడ వేస్తాము అన్నారు ఆయన బాధ్యతలు, అధికారాల గురించి గవర్నమెంటు G O తయారుచేయవచ్చునని చెప్పారు దీనిని బట్టి అంతా గవర్నమెంటు చేతులలోనే పెట్టడం జరిగింది ఈ బిల్లును blank form లో యిస్తున్నారు గాని వివరమైన form లో యివ్వడంలేదు. ఎవరెవరి అధికారాలు ఏమిటో నిర్దేశించలేదు పండించిన పంటను ఏ కాలంలో తీసుకుంటారు, ఏకాలంలో తీసుకోరు అనే విషయం ఉన్నది అన్నింటికన్న ముఖ్యమైనది cess fund ఒకటి వసూలు చేస్తున్నారు. ఆ డబ్బు అంతా రాష్ట్రప్రభుత్వం చేతులలో ఉంచుకున్నారు ఇది General Revenue లో కలిపివేయడమా లేక separate గా ఉంచడమా అనే వివాదంతో మూడు సంవత్సరాలు గడిచింది. రైతులు పండించిన చెరుకును తీసుకుపోయే రోడ్లు పశువులు చచ్చిపోయే విధంగాను, బండ్లు విరిగి పోయేటట్లు గాను ఉన్నాయి. విరిగిపోయిన బండ్లను తీసుకురావడానికి కూడ వీలులేని పరిస్థితులు ఉన్నాయి యిరుస్సులు గాని, tyres గాని దొరకడం లేదు వాటన్నిటినీ అభివృద్ధిపరచే పద్ధతులు ఈ బిల్లులో అవుపడడంలేదు రైతుకు ఫ్యాక్టరీ వాళ్ళకు వివాదం ఎక్కడ వస్తుంది? వ్యాపారస్తుడు గాని, ఫ్యాక్టరీ యజమానిగాని బాగా మడించి కూర్చుని కొనాల్సిన అవసరం లేనప్పుడు చాల తక్కువ ధరకు యిస్తావా అని బేరం పెడతారు. రైతుకు పలుకుబడి లేనందువల్ల పండించిన పంట పాలైపోతున్నందున కొనుక్కొనే వారు లేక పోవడం వల్ల చాల తక్కువ ధరకు అమ్ముకొంటున్నాడు. ఈ పంటను కొంటాము అనే guarantee లేకపోయినట్లయితే ఏమీ లాభం లేదు దీనికి ఈ బిల్లు ఏమైన సహాయపడుతుందా అంటే ప్రధానమైన విషయాలలో తప్ప సామాన్య విషయాలలో బిల్లు సమగ్రంగా అవుపడుతున్నది. రైతుకు రక్షణ యివ్వాలి డబ్బు వెంటనే యివ్వడానికి సాధ్యంకాదు అంటున్నారు. ఎందుకు సాధ్యపడదో నాకు బోధపడడంలేదు తూకం సరిగానే తీసుకుంటున్నారు. కాని డబ్బు యిచ్చేటప్పుడు మాత్రం ఆమనిపి లోపలికి వచ్చి తీసుకోడానికి, తిరుపతి వెంకటేశ్వరులు మెట్లు ఎక్కిటప్పుడు మెట్లు మెట్టుకు ఎట్లా యిచ్చుకుంటూ పోవాలో (యిప్పుడు బస్సులు వచ్చినాయనుకోండి) ఆ విధంగానే అతను కూడ చేస్తేగాని డబ్బు రావడంలేదు. టౌబాక్కో విషయంలో కూడ యిచేవిధంగా జరుగుతున్నది. పీటన్నిటినీ నిషేధించాలి. ఎప్పుడయితే ధర పెట్టి కొన్నాడో ఆరోజే dispose అయిపోవాలి. మన అధ్యక్షులవారు, గవర్నమెంటు కూడ చెబుతున్నారు, త్వరలో అనేదానికి వద్దా, ఫ్యాక్టరీ ఎక్కడాలేదని, యిష్టం వచ్చినట్లు నిర్ణయించుకోవచ్చునని. ప్రభుత్వం

దీనిని సెలెక్టు కమిటీకి పంపించడానికి ఒప్పుకున్నామని అన్నది ఆ select committee లో యిది పవిధంగా మారిపోతుందో నేను ఒక్క point మాత్రం చెపుతున్నాను. Consumer యిస్తున్నటువంటి భరించరానటువంటి ధర ఉత్పత్తిచేసే రైతుకుగాని, తయారుచేసే కూలీకిగాని పోవాలి నడుంగా పెత్తనం చేసేవారు తినడానికి ప్రయత్నిస్తే అది చాల అన్యాయం ఇదే పరిస్థితి ఏటి కొప్పాక ఫ్యాక్టరీలో workers విషయం వచ్చినప్పుడు సంభవించింది. Co-operative Commonwealth కావాలనేది మనయొక్క ఆశయంగా నిర్ణయించాము కాని Co-operative Commonwealth management లో కూర్చున్నవారు కూడ దాదాపు ఆశాపత మనుష్యులే ప్రభుత్వం అక్రమాలను అరికట్టేనందర్భంలో కార్మికులను అరికట్టింది, పెద్దలను బలపరిచింది

వ్యవసాయశాఖ ఉంది, అది సమగ్రమైన సహాయము చేయుట లేదని చెప్పవలసిన పరిస్థితిలో నున్నది. అనకాపల్లిలో మనకొక రిసెర్చి సెంటర్ ఉంది అది గర్వింపదగిన విషయమే కాని అక్కడ తగు సౌకర్యములు కలిగించడం లేదు అక్కడ కృషిలో లోపమేమీ లేదు. ఎంతో కృషి జరుగుతున్నది కాని తగిన సౌకర్యములు మాత్రం వారికి కల్పించడంలేదు అంతేగాక ఆ సెంటర్ ను మనం ఏమాత్రము ఉపయోగించుకొనడం లేదు; మనకు కావలసిన దంతా కోయంబత్తూరునుండి తెప్పించుకుంటున్నాం, ఎందుకు యీ విధంగా జరుగుతున్నది? మన మేమైనా వెనుకబడి ఉన్నామా అంటే—అదేమీ లేదు. అక్కడ కృషి ఎంతో జరుగుతున్నది. దానిని ఇంకా మనం అభివృద్ధి పరచుకొనవలసిన అవసరముందని మనవిజేస్తున్నాను అక్కడ సరియైన సౌకర్యములు కల్పించడము లేదనేది నా ముఖ్యమైన కంప్లెయింట్. ప్రభుత్వం యీ విషయాన్ని యికనైనా గమనించాలి. ఇంకా ఎన్నో పరిణామాలు తీసుకురావాలి. నిజాం ముగర్ ఫ్యాక్టరీ పెద్ద ఎత్తులో వున్నది గనుక అది అభివృద్ధి గాంచుతూ వచ్చినది; ఇప్పుడు దానిని ప్రభుత్వం స్వాధీనపరచుకొన్నది. ఇప్పుడు దానిని ఎలా కొనసాగిస్తారో, ఏ విధమైన పరిణామాలు అందులోకి తీసుకువస్తారో చూడవలసి వుంది. మన మిత్రులు, బాగుగా తెలిసినవారు వెంకటయ్యగారు అక్కడకు వెళ్ళారు గనుక, అది ఇంకను అభివృద్ధి చెందుతుందని నేను ఆశతో ఉన్నాను. కాని ప్రభుత్వం ఏదో కమిటీవేళాము, అదే ఇంక అన్ని విషయాలూ చూసుకుంటుంది, అని భాధ్యతారహితంగా ఉండడానికి వీలులేదు. ఆ విధంగా భాధ్యతనుండి తప్పించుకొనడానికి అనువుగా ఈ బిల్లు తీసుకువచ్చినట్లు కనబడుతున్నది. ఆ దృష్టి పోవాలి. ఏది ఏమైనప్పటికీ నేను ఈ మాటలు ఏమాత్రము నిరాశతో చెప్పడం లేదు. నిరాశతో ఉండవలసిన అవసరం లేదు. 'Man lives with hope' ఆ ఆశతోనే బ్రతకాలి. రేపు ఈ కమిటీ చాలా చక్కగా

విషయాలను గ్రహించి చర్చించుతుందని ఆశిస్తున్నాను. అయితే కమిటీలు ఏ స్థితిలో ఉంటాయో కూడా నాకు తెలుసు. ప్రభుత్వం—అఫిషియల్స్, వారి అభిప్రాయాలు, దానిపై వత్తిడి తీసుకురావడాలు, సభ్యుల అభిప్రాయాలు ఏమాత్రము వెలుగులోకి రాకపోవడం, చివరకు డిస్సెంట్ తో బిల్లు మన ముందుకు రావడం జరుగుతుంది ఆ విధంగా కాకుండా వుండాలని కోరుతున్నాను. రామచంద్రారెడ్డిగారు కూడా సరసులు; ఇతరుల అభిప్రాయాలు విందామనే కుతూహలము గలవారు కనుక వారుకూడా సభ్యుల అభిప్రాయాలకు అనుకూలముగా ఉండి, రైతాంగానికి ఎటువంటి కష్టము కలుగకుండా చేయగలరని, పంచదార ధర ఇక ఏమాత్రము కూడ పెరగకుండా చూడగలరని ఆశిస్తున్నాను. పంచదార ధరను ఇంక ఏమాత్రం కూడా పెరగకుండా చూడవలసిన ముఖ్యమైన, ప్రధానమైన బాధ్యత యీనాడు ప్రభుత్వంపై ఉన్నది. ఈ విషయాన్ని ప్రభుత్వం వెంటనే గమనించాలి ఇది పేద, సామాన్య ప్రజలకు సంబంధించిన సమస్య ఈ సమస్యను గుర్తించకపోయినట్లయితే దేశాన్నే అన్యాయంచేసినట్లవుతుందని నేను మరొకసారి గట్టిగా తెలియజేయుచున్నాను. కన్సర్వేటర్, ప్రొడ్యూసర్ ల యొక్క రక్షణ, లేబర్ వివాదాలు రాకుండా చేయుట, కో-ఆపరేటివ్ కామన్ వెల్తుకు ప్రోత్సాహం వీటన్నింటిని దృష్టియందుంచుకుని, వాటిని సాధించుటకు కమిటీని రూపొందించవలయునని నేను మనవిజేస్తున్నాను ఆ విధమైన రూపురేఖలతో కమిటీ ఏర్పడిననాడు అభినందిస్తాము, లేకపోతే మరొకసారి విమర్శించ అవసరమవుతుంది అని తెలియజేస్తూ నేను యింతటితో విరమిస్తున్నాను.

*శ్రీ రాజా వి. వి. కృష్ణారాజుహదూర్ (తుని) అధ్యక్షా, ప్రస్తుతం యీ సభముందు వున్న బిల్లుకు సంబంధించి కొన్ని సూచనలు నేను తమద్వారా సభకు తెలియజేయ దలచుచున్నాను.

1954 సంవత్సరమునకు ముందు మన దేశములో షుగర్ ఫ్యాక్టరీలు చాలా తక్కువగా నున్నవి. అటువంటి సమయంలో షుగర్ ఫ్యాక్టరీలకు చెరకు సరఫరా చేయు విషయములో కొన్ని తగాదాలుకూడా వస్తూ వుండేవి. తెల్లం ధర మణుగు నాలుగు రూపాయలు దాటితే షుగర్ ఫ్యాక్టరీకి ఎవడూ చెరుకు సరఫరా చేసేవాడు కాదు. అటువంటి పరిస్థితి అది అయితే యీ తగాదాలను వారించడానికిగాను జోనల్ సిస్టమ్ ద్వారా ఫలానా ఫలానా గ్రామములనుండి యీ ఫ్యాక్టరీకి చెరకు సప్లయ్ కావాలి అనే ఒక విధమైన నిర్ణయం చేసుకొనడం కూడా జరిగింది. షుగర్ ఫ్యాక్టరీలకు సంబంధించి కొన్ని విషయాలు మనవిజేస్తాను. వావిలాల్ గోపాలకృష్ణయ్యగారు యింతకుముందు తమ ఉపన్యాస

ములో ఏటి కొప్పాక ఫ్యాక్టరీని ఉదహరించారు ఆ ఫ్యాక్టరీలో మూడు రెండువేలమంది షేర్ హోల్డర్లు వున్నారు. ప్రతి షేర్ హోల్డరూ ఎనిమిది టన్నుల చెరకు సరఫరా చేయాలి. అందుకు సంబంధించి కొన్ని నిబంధనలు కూడా వున్నాయి. ఇంతకుముందు చెరకు టన్నుకు 30 రూపాయలనుండి 35 రూపాయల చిల్లరవరకు వస్తూ వుండేది ఇప్పుడు 44 రూపాయలవరకు యిస్తున్నారు టన్నుకు 44 రూపాయలు యిస్తున్న యీ సమయములో అదేస్థాయికి పంచదార ధరనుకూడా పొచ్చు చేయకపోతే యింకా ఫ్యాక్టరీ ఏవిధంగా నడుస్తుంది అనే విషయంకూడా సభవారు ఆలోచించాలి ఇందులో యింకా ఎన్నో విషయాలున్నాయి. ఏటి కొప్పాక ఫ్యాక్టరీ విషయంలో గత సంవత్సరం సంభవించిన పరిణామాలదృష్ట్యా కొన్ని పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి. లేబర్ తగాదాలు కలిగాయి ప్రభుత్వం కూడా ఎక్కువగా అందులో సహాయము చేయలేకపోయింది. మంచితనంగా ఫ్యాక్టరీవారితో సహకరించవలసిందిగా తరువాత చెప్పారు. సాధారణంగా కొన్ని కోట్ల రూపాయలు పెట్టుబడిగా పెట్టి ఫ్యాక్టరీని ప్రారంభించవలసి వుంటుంది ప్రభుత్వంవారిచే సహాయంతో చోడవరంలోను ఆముదాలవలసలోను ఫ్యాక్టరీ పెడుతున్నారు. ఒకకోటి పదునెనిమిది లక్షలయినా ఒక ఫ్యాక్టరీ స్థాపనకు కావలసి వుంటుంది. ఇంత డబ్బును సేకరించి, వెచ్చించి, ప్రజా సహకారాన్ని అర్థించి ఫ్యాక్టరీ స్థాపిస్తే అందులో గనుక నష్టంవస్తే యిప్పుడు ఉపన్యాసాలు యిచ్చినవారు ఎవరూ కాస్తకూడా అటువైపు చూడరు కానీ యిచ్చేవారు వుండరు లాభం వచ్చిన ఎలా పంచుకోవాలి అనే ప్రశ్న వస్తుంది.

శ్రీ జి ఎల్లమందారెడ్డి : నష్టం వస్తే ఎవరూ ఒక్కకానీ అయినా యివ్వరు అంటున్నారు. లాభంవస్తే ఎవరికైనా యిస్తారా ?

శ్రీ రాజా వి. వి కృష్ణంరాజుబహదూర్ : గౌరవసభ్యులను దయచేసి వినవలసినదిగా కోరుతున్నాను.

వచ్చిన డబ్బును సద్వినియోగం చేసుకోవాలి. షుగర్ కేన్ వేసినప్పుడు నాట్లు ఎప్పుడు వేస్తున్నాడు, మెన్యూర్ ఎప్పుడు వేస్తున్నాడు. యీ మొదలగు నవి చూసుకొని రైతుకు ఎకరానికి 200 రూపాయల వరకు ఫ్యాక్టరీవారు పెట్టుబడి పెడుతున్నారు. ఆ విధంగా ఫ్యాక్టరీ రైతు మంచి పద్ధతిలో నాట్లు వేయడానికి, మెన్యూర్ను సక్రమమైన పద్ధతిలో వాడడానికి, చక్కగా కాల్వలు త్రవ్వడానికి తద్వారా మంచి చెరుకును ఉత్పత్తి చేయడానికి సహాయపడుతున్నది. మంచి చెరకు ఉత్పత్తి కావడం వలన ఇద్దరికీ ఉపయోగమే కలుగుతుంది. ఈ విధంగా చూచినప్పుడు ఫ్యాక్టరీలు రైతులకు, షేర్ హోల్డర్లుకు ఒక

బ్యాంకువలె, ఒక సంస్థవలె సహాయపడుతున్నది సాధారణంగా చెరకుకు జనవరి, ఫిబ్రవరి నెలలలో నాట్లు వేస్తూ వుంటారు కొంతమంది డిసెంబరులో కూడా పాతుతారు ఆ సమయములో వారి డబ్బు యివ్వడం గాని, లేక దూరంగావున్న వారికి మెయ్యూర్ సరఫరా చేయడం గాని జరుగుతున్నది. ఈ సమయంలో మంచి చెరకు ఉత్పత్తికి ఫ్యాక్టరీ ఎంతో బాధ్యత వహిస్తుంది. ఈ నాడు చెరకు ఉత్పత్తి ప్రతి రైతుకు మోజుగా నున్నది అందుకనే దేశంలో షుగర్ ఫ్యాక్టరీల స్థాపన కూడా ఎక్కువై నది. అందువలన అటు చెరకునుత్పత్తి చేసే రైతుకు, కూలీలకు, ఫ్యాక్టరీ యజమానులకు పరస్పర సహృద్యభావం, పెంపొందింప జేయవలసిన అవశ్యకత ఎంతయో నున్నది ఇందుకుగాను 1953 వ సంవత్సరంలో మన ప్రభుత్వమువారు శ్రీ టి. యన్ వెంకటసుబ్బారెడ్డి గారి ఆధ్వర్యమున కమిటీ నొకదానిని నేర్పాటు చేసినారు. వారు స్వయముగా రైతులను ఫ్యాక్టరీలను పరిశీలించుటయే గాక, రైతులను విలిచి సాక్ష్యములను సేకరించి, విషయములను వివరముగా చర్చించినారు. ఆ విధముగా రాష్ట్ర వ్యాపితమైన పరిస్థితులన్నీ తెలుసుకొని యీ బిల్లు రూపొందింపబడి మన ముందుకు తీసుకురాబడినది అంతేగాని రైతులకు, కూలీలకు కష్టములు, నష్టములు కలిగించవలయుననెడి అభిప్రాయముతో తీసుకురాబడిన బిల్లుకాదు యిది అని గ్రహించవలసిందిగా మనవి జేస్తున్నాను. కూలీలయొక్క, చెరకు పండించే రైతులయొక్క ఆర్థిక అభ్యున్నతి తప్పక సాధింపబడాలి దేశంలో పరిశ్రమలు అభివృద్ధి చెందాలి అనే అభిప్రాయమును ముఖ్యముగా దృష్టియందుంచుకొని యీ బిల్లు ప్రతిపాదింప బడినది.

సాధారణంగా నవంబరు అఖరువారంలో గాని, డిసెంబరు మొదటి వారంలో గాని చెరకువేయడం ఆచారంగా వుంది మన దేశంలో. డిసెంబరునుండి జనవరిలోపల ఉత్పత్తి అయే చెరకుతో వాటర్ హెచ్చుగా వుంటుంది అటువంటి దానికి ధర ఎంతవుండాలి? ఫిబ్రవరి, మార్చి నెలలలోని ఉత్పత్తి ఫ్యాక్టరీకి లాభకరముగా వుంటుంది, రైతుకు తూకం కూడా వస్తుంది మే వరకు ఆగాలంటే చెరకు ఎండిపోతుంది; దానిలో అప్పుడు రసం వుండదు. తూకంకూడా తగ్గిపోతుంది. ఫ్యాక్టరీకి డిస్కాంట్ రాదు. అందువలన ఏ ఏ రకములైన చెరకు ఏ ఏ సమయములలో చక్కగా పండుతుంది; ఏ ఏ ప్రేజెంట్లో ఆది ఏ రకమైన రక్షణను కోరుతుంది... యీ మొదలుగా గల విషయములకు సంబంధించి పరిశీలనలు జరుగుతున్నవి. అందువలన వెర్రిటిని బట్టి, దానిలోని షుగర్ డిస్కాంట్ను బట్టి దానిధర నిర్ణయించడం సముచితమని నేను అభిప్రాయపడుతున్నాను. ఏ ఏ నెలలలోని చెరకు ఉత్పత్తి ఏ విధముగా వుంటుంది అనే విషయాన్ని ప్రధానంగా దృష్టిలో వుంచుకుని అన్ని విషయ

ములను సమన్వయముజేసి రైతుకు నష్టము కలుగకుండా, పరిశ్రమలు కుంటు పడకుండా ధరవరలు నిర్ణయింపబడాలి.

తరువాత, సెన్ ఫండ్ అనునది యొకటిమనకున్నది. దీని ఉద్దేశమేమిటో గ్రహించాలి. పరిశీలించిచూస్తే దాదాపు షుగర్ ఫ్యాక్టరీలన్నీ అప్ లాండ్ పరియాలోనే ఏర్పాటు కాబడివున్నట్లు తెలుస్తుంది ఉదాహరణకు—అనకాపల్లి, చోడవరం, పటికొప్పాక వగైరా, వగైరా...అక్కడ రోడ్డులు రహదారి సౌకర్యములు సరిగాలేవు. ఆయాప్రాంతములలో బళ్ళు సరిగా వెళ్ళుటకు రాకపోకల సౌకర్యములు కలిగించుట ఎంతయినా అవసరం. ఆ సౌకర్యమును కలిగించుటకుగాను యీ ఫండు ఏర్పాటు చేయబడినది.

మనదేశములో, వాతావరణమును బట్టి చూస్తే, షుగర్ కేన్ పై, ఏమాత్రం శ్రద్ధచూపి వండించినా తొలినంవత్సరంలో కనీసం 40 టన్నులకు తక్కువరారు సాధారణంగా టన్నుకు 44 రూపాయలు యిస్తున్నారు. పరిస్థితి ఎంతో ప్రోత్సాహకరముగా నున్నది. అందుకనే అనేకమంది రైతులు కో-ఆపరేటివ్ సొసైటీల ఏర్పాటుకు సహకరిస్తూ, ఫ్యాక్టరీలలో షేర్ హోల్డిర్లుగా చేరుతామని యీనాడు ముందుకు వస్తున్నారు అందుచేత షుగర్ ఫ్యాక్టరీస్ విషయంలో లేనిపోని రాజకీయ, భిన్నాభిప్రాయాలను చొప్పించి ఉపన్యాసముల నివ్వరాదని, నేను సభ్యులను కోరుతున్నాను. రైతు జాగుపడాలి, పరిశ్రమలు వృద్ధిచెందాలి—అనే యీ విషయాన్ని సెలెక్టుకమిటీ దృష్టియందుంచుకొని చక్కని సూచనలు చేస్తుందని నేను ఆశిస్తూ యింతటితో విరమిస్తున్నాను.

*శ్రీ ఎన్. వెంకయ్య(అద్దంకి). అధ్యక్షా, నేను ఈ బిల్లును చూడటంతోనే కుతూహలంతో తిరగవేయడం జరిగింది. ఇది చెబుకు కొనుగోలును క్రమబద్ధం చేయడాని కుద్దేశింపబడిన బిల్లు. కాని యిందులో వివరాలుమాత్రం ఎక్కడా లేవు. ముందుముందు రూల్సులో వివరాలన్నీ వస్తాయి. Table మీద పెట్టడం జరుగుతుంది, సభ్యులు సవరణలిచ్చే అవకాశం, అవి పరిశీలించబడే అవకాశం కూడ వుంటాయి అని ప్రభుత్వంవారు చెప్పవచ్చును. ఏ యే విషయాలకు సంబంధించి క్రమబద్ధం చేయదలచుకున్నారో మంత్రిగారు చెప్పడం, వాటిమీద శాసనసభ్యుల సూచనలు తీసుకోవడం చాల అవసరం. ప్రభుత్వంవారు ఏ రూల్సు చేయబోతున్నారో ఆ వివరాలన్నీ మంత్రిగారిచేత చెప్పించి, శాసనసభ్యుల సూచనలు కూడ తీసుకోడానికి అవకాశాలు కల్పిస్తారని అశిస్తున్నాను.

చెరకు వండించేవారు చాల లాభాలు పొందుతున్నారని కొందరు చెప్పడం జరిగింది. పరిస్థితులను బట్టి వారు లాభం పొందడం సహజమే. కాని

వారికి తగిన దారులు లేవు ఎరువుల సరఫరా లేదు తగు సౌకర్యాలు లేని పరిస్థితులలో 40 టన్నులు ఎట్లా పండించగలుగుతారో నాకు తెలియడం లేదు. ఈ విషయం చెప్పినవారే దీనిని వివరించవలసి వుంటుంది అంత వంట తీయడానికి తగు పరిస్థితులు చాల మందికి లేవనేది మన కందరికీ తెలిసిన విషయమే. అవసరమైన ఎరువులు మార్కెటులో కొనుక్కోడానికి అవకాశంలేని దుస్థితి వున్నదనే విషయం అందరికీ తెలిసే వుంటుంది. తరువాత రైతుకు హెచ్చు ధర యిచ్చినప్పుడు చక్కెరకుకూడ రేటు పెంచవలసి వుంటుందని సూచించారు. కాని, రైతుకు యిప్పటికంటే హెచ్చు ధర యిచ్చిన సమయాలు కొన్ని వున్నాయనేది మరువ కూడదు మణుగుకు రులు 12-0 యిచ్చిన రోజులున్నాయి కప్పుడు ఎందుకు హెచ్చించవలసి వచ్చిందో నేనూహించలేకుండా ఉన్నాను ఫ్యాక్టరీ లున్నవారు నష్టపడుతున్నారు. వారినుంచి హెచ్చుధర యిప్పించమని కోరడంకూడ సబబు కాదు అందరూ కలిసి ఆలోచించి నిర్ణయించుకున్న సిస్టాఫార్ములా ఒక టున్నది. అది యింతవరకు శాసనరూపం పొందకపోవడం చాల విచారకరం. లాభాలలో కొంత భాగమైనా ఉత్పత్తి దారుకు యిప్పించడం మంచిది. అట్టి అవకాశం కల్పించాలని కోరుతున్నాను. చెరకు రైతులు నష్టపడే పరిస్థితులున్నాయి. ఫ్యాక్టరీలుకూడ మూసేసే స్థితి వస్తున్నది దారులు లేని సంగతి అందరూ గమనించే వుంటారు గుంటూరు జిల్లాలో రేపల్లె తాలూకాలో ఒకే ఒక పంచదార ఫ్యాక్టరీ పెట్టడం, ధరలు లేకపోవడం, రైతులకు గిట్టుబాటు కాకపోవడం ఫల్ల, చెఱకు సరఫరా లేక ఆ ఫ్యాక్టరీ మూసేసే పరిస్థితి రావడం మనకు తెలుసు. ఫ్యాక్టరీల దగ్గరకు దారులు ఏర్పాటు చేయడానికి సెస్సులు వసూలు చేయడం జరుగుతోంది ప్రభుత్వంవారు ఎంత సెస్సు వస్తుందనేది చూడకుండా కొంత-మొత్తం పెట్టుబడి పెట్టి దారుల సౌకర్యం కలిగించినప్పుడే రైతులకు కొంత మిలగడం జరుగుతుంది రోడ్ల విషయమై ప్రభుత్వం వారు శ్రద్ధ తీసుకుంటారని ఆశిస్తున్నాను. సెలక్టు కమిటీలో అన్ని విషయాలు ఆలోచించి తగు సూత్రాలు రూపొందిస్తారని ఆశిస్తూ విరమిస్తున్నాను.

*శ్రీ బనవ మానయ్య (ఆంధోర్). అధ్యక్షా, చెఱకువంటకు సంబంధించి ప్రభుత్వం చట్టం చేయదలచుకున్నది. రోడ్లగురించి, కూలీల వేతనాలగురించి ఉన్న యిబబందులను శ్రీ కృష్ణం రాజబహదూర్ గారు చెప్పారు. ప్రభుత్వం శాసనసభ్యులూ ఎటువంటి సౌకర్యాలు కలిగించబోతున్నదో వివరించలేదు. ధరలను ఏవిధంగా కంట్రోలు చేయబోతున్నారో, కూలీలకు ఏ సౌకర్యాలు యివ్వబోతున్నారో; వారి కష్టాలను దూరం చేయడానికి ఏమి చేయబో

తున్నారో విచారాలు చూపలేదు. నిజామాబాద్ జిల్లాలో చెఱకుపంట ఎక్కువగా ఉన్నది. ఆంధ్రప్రాంతంలో ఫ్యాక్టరీలవారు తీసుకుంటారనే ఉద్దేశంతో ఉత్పత్తి చేస్తారు. పంట తయారుచేసిన తరువాత వారు సరైన ధరకు తీసుకోకపోవడం వల్ల నష్టం కలుగుతోంది. ఉత్పత్తి చేసినతరువాత ఫ్యాక్టరీలవారు తీసుకోకపోతే ఎంత నష్టం వస్తుందో ఆలోచించవలసి యున్నది. ఎరువులు వేయడం, అప్పులుపాలవ్వడం ఇటువంటి కష్టాలన్నీ వున్నాయి వారికి రక్షణ లేకపోవడం జరుగుతోంది శ్రీ మాధవరావుగారు, శ్రీనివాసరావుగారు యీ కష్టాల గురించి ప్రభుత్వదృష్టికి తెచ్చారు. అయినా, రైతుకు ఎటువంటి protection యిస్తున్నారో యితవరకు తెలియచేయలేదు కొన్ని సంవత్సరాలక్రితం వున్న ధరకంటే చక్కెరధర చాల హెచ్చుగా వుంది. ఉత్పత్తి ఎక్కువచేయాలనే ఆలోచన ఉన్నపుడు పండించేవారికి ఏవిధంగా సాయపడాలో చూచిస్తూ బిల్లును తెచ్చినపుడు సరియైన ఆలోచనలు ఇవ్వడానికి సభ్యులు సహాయపడగలుగుతారు.

*శ్రీ పిల్లలమణ్ణి వెంకటేశ్వర్లు (నందిగామ) అధ్యక్షా, 1956 వ సంవత్సరంలో, ఆంధ్రప్రభుత్వం వేరుగా ఉండే రోజులలో, టి. ఎన్. వెంకటసుబ్బారెడ్డిగారి నాయకత్వం క్రింద కమిటీవారు పంచదార ఫ్యాక్టరీలలోని పరిస్థితులను విచారించి చెరుకు పండించే రైతాంగానికి పంచదారమిల్లు యజమానులకు వచ్చిన సమస్యలను దృష్టిలో ఉంచుకొని కొన్ని సిఫార్సులను చేస్తూ ఒక రిపోర్టును తయారుచేయడం జరిగింది నాలుగు సంవత్సరాల అనంతరమైనా ప్రభుత్వంవారు ఎంతో ఉదారంగా ఈ చట్టాన్ని తీసుకువచ్చినందుకు ఒకవిధంగా ధన్యవాదా లిర్పిస్తున్నాను. ఇంకా ఒకసంవత్సరంలో శాననసభ జీవితం పూర్తి అయ్యే సమయం దగ్గరకు వస్తున్నప్పటికీ కనీసం ఇప్పటికైనా 1956 వ సంవత్సరంలో ఎన్నికలైన మరుక్షణంలో కమిటీ ఏర్పడి రెండు సంవత్సరాలు తీసుకుని ఒక రిపోర్టును submit చేస్తే దాని సారాంశాన్ని ఏదో ఒక రూపంలో బిల్లుగా తీసుకువచ్చినందుకు ఒకవిధంగా సంతోషించవచ్చును. ఈ బిల్లు ఆ రిపోర్టులోని అంశాలను పూర్తిగా ప్రతిబింబిస్తున్నారా అంటే అట్లా ప్రతిబింబిస్తున్నట్లు నాకు కనిపించడంలేదు. ఇది చాల తీవ్రమైన సమస్య. దాదాపు 150 వేల ఎకరాలలో రైతులు చెరుకు వేసి పండిస్తున్నారు. పదకొండు ఫ్యాక్టరీలు ఇప్పటికే ఆంధ్రదేశంలో వున్నాయి. దాదాపు 5, 6 ఫ్యాక్టరీలు రాబోతున్నాయి. ఇది చిన్నసమస్యగా ఆలోచించడానికి వీలులేదు. రైతాంగానికి, ఫ్యాక్టరీ యజమానులకు, కార్మికులకు - వీరందరికీ సంబంధించిన విషయం. భూస్వాముల దృక్పథమే ప్రధానంగా పెట్టుకున్న కొంతమందికి ఆశ్చర్యం కలిగించవచ్చు. ప్రతిబోధ కార్మికులైనా ఎక్కడనుంచి వస్తారు అని అనవచ్చు. కృష్ణం

రాజబహదూర్ గారు మాట్లాడుతూ చాల చక్కని విషయాలు చెప్పారు వారు లాండ్ సేవింగ్సు బిల్లు, టెనెన్సీ బిల్లు - ఇటువంటి జాయింట్ సెలక్టు కమిటీలలో వుండే బదులు ఇటువంటి బిల్లులపై వేసే సెలక్టు కమిటీలలో వుంటే ఎక్కువగా ఉపయోగపడేవారు ఇటువంటి బిల్లులకు ఆఫ్ నష్టవచ్చేది కాదు. కాని వారు అటువంటి జాయింట్ సెలక్టు కమిటీలలో వుండడంవల్ల ఆ చట్టాలు చాల అధ్వాన్నంగా తయారవడానికే వారు ఉపయోగపడతారు ఇది చాల దురదృష్టకరం, ఇందులో వారుండడం వల్ల వారికే హానిచేశారేమో అని పిస్తోంది

తెంపొరరీ చేర్మన్ . బిల్లు గురించి చెప్పండి.

శ్రీ పిల్లలమణ్ణి వెంకటేశ్వర్లు ఆయన వినడంలేదు ఎంతచెప్పినా, కార్మికుల యొక్క పాత్రను ఇందులో సరిగా గుర్తించినట్లు కనబడదు. రైతాంగం ప్రతినిధులున్నారు, ఫ్యాక్టరీ యజమానుల ప్రతినిధులున్నారు. వారిని ఎట్లా వేస్తున్నారో, అధికారాలు ఏమిటో తరువాత చెబుతాను. అఖిలభారత ప్రభుత్వ విధానాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకుంటే కార్మికుల యొక్క పాత్రను తక్కువగా అంచనా వేయడం సరియైనది కాదు ఉత్పత్తి పెరగాలన్నా sugarcane percentage ఎక్కువ కావాలన్నా ఎక్కువ శ్రద్ధ వహించవలసిన అవసరం వుంది. కనుక కార్మికులకు కూడ ఒక రకమైన ప్రాతినిధ్యం ఇవ్వడం అవసరమని మంత్రిగారి దృష్టికి తెస్తున్నాను. సెలక్టు కమిటీలో నయినా ఈ విషయములో ప్రధానమైన మార్పు చేస్తారని ఆశిస్తున్నాను లేబర్ మంత్రిగారియిన రామచంద్రారెడ్డిగారే ఈ బిల్లును పైలట్ చేస్తూండడంవల్ల లేబర్ ప్రాముఖ్యతను అవసరాన్ని వారు గుర్తిస్తారని ఆశిస్తున్నాను సెక్షన్ 3 క్రింద ఒక అడ్వయిజరీ కమిటీని వేస్తున్నారు. ఇప్పటి వరకు ఆంధ్రప్రాంతంలో మద్రాస్ షుగర్ కేన్ ఫ్యాక్టరీ యాక్టు, హైదరాబాదులో హైదరాబాద్ షుగర్ సెన్ యాక్టు అమలులో వున్నాయి. మద్రాసు యాక్టు ప్రకారం అడ్వయిజరీ కమిటీ అను వేయడానికి అవకాశం ఉంది. వాటికి ఉండే అధికారాలు కొంత తక్కువ భూయిష్టంగా వున్నమాట వాస్తవమే. దురదృష్టవశాత్తు అడ్వయిజరీ కమిటీ పని చేయడం లేకుండాపోయింది. ఏదైనా వేసినపుడు ప్రభుత్వము దానిని సక్రమంగా పని చేయించే బాధ్యతనుకూడా తీసుకోవాలి. ఎలాంటి హామీ వేస్తే ఎలా పనిచేస్తుందో ఆలోచించి వేయవలసి ఉంటుంది. ఎదో ఒక అడ్వయిజరీ కమిటీ అని నామకః వేసినప్పటికీ ఇంతవరకు పనిచేయకపోవడం, పూర్తి బాధ్యతను వహించకపోవడం జరుగుతోంది. అలా కాకుండా ఇప్పుడు వేసే

కమిటీ పూర్తిగా పనిచేసే కమిటీగా వ్యవహరిస్తుందని ఆశిస్తున్నాను ప్రభుత్వం ఏదైనా కమిటీని వేసినపుడు దానిమీద ఏ విధంగా అధికారం చలాయించాలనేది దృష్టిలో పెట్టుకోకుండా వుండాలి అధికారం చలాయించాలనే ధోరణిలో వ్యవహరించడం చాల పొరపాటు దానివల్ల, ఆశించిన కోరికలు మాత్రం నెరవేరవు. రైతాంగానికి ఫ్యాక్టరీ యజమానులకు మధ్య సామరస్యం సాధించి సమ్యలను పరిష్కరించాలనే అభిప్రాయంతో కమిటీ వేసినపుడు దానిపై ప్రభుత్వానికి ఎంత పెత్తనం వుండాలనేదే ప్రధానంగా దృష్టిలో పెట్టుకుంటున్నారు. దానికి కారణము యేమిటంటే కామినేట్ పూర్తిగా విధానాల నన్నిటిని చర్చించి ఒక నిర్ణయము తీసుకుని బిల్లును తయారు చేయలేదు ఆఫీసర్లే బిల్లును ఎప్పుడో డ్రాఫ్ట్ చేశారు ఈ రాజకీయ వారులు కొట్టుకుని ఏమిచేస్తారో, అధికారులకు ఎంత పవర్స్ వుంటే అంత మంచిదనే ధోరణిలో వారు బిల్లు డ్రాఫ్ట్ చేస్తారు ఈ సందర్భములో క్లాజ్ రి ని ప్రత్యేకంగా పరిశీలించాలని మనవి చేస్తున్నాను. క్లాజ్ రి ప్రకారం ఏ సభ్యుణ్ణి అయినా ప్రభుత్వము ఎప్పుడయినా తొలగించి వేయవచ్చును. ఫ్యాక్టరీ యజమానులనుంచి కాని Sugar cane growers నుంచి కాని సభ్యులను ప్రభుత్వమే నామినేట్ చేస్తుంది నామినేట్ చేసిన తరువాత వారు ఒక చేర్మెన్టు సెలెక్టు చేసుకున్న తరువాత కూడ functioning లో ఎవరి మీదైనా ఇష్టంలేకపోతే ప్రభుత్వం తీసిపారేయవచ్చు. ఏ రకంగా పనిచేయాలో రూల్సు తయారుచేస్తున్నాం అంటారు. ఆఫీసర్లే ఎప్పుడూ కరెక్టుగా వుంటారంటే అది అనుభవం ప్రకారం సరియైన వాదనకాదని చెప్పవలసిఉంది. సెలెక్టు కమిటీ స్టేజ్ లో వుండికనుక ఈ విషయాన్ని గురించి సీరియస్ గా ఆలోచించాలని కోరుతున్నాను బాధ్యతా రహితంగా ఎవరూ ప్రవర్తించరు. రైతుల ప్రతినిధులెవరూ ఉరిత్రాడుగావుండే తీర్మానాలను పెట్టుకోరు ఫ్యాక్టరీ యజమానులేదో తలక్రిందులు చేస్తారనుకోవడం కూడ పొరపాటు. ఆఫీసర్లమీదనే నమ్మకం పెట్టుకోవడము పొరపాటు, ఉప ముఖ్యమంత్రిగారు కూడ సమాధానాలు చెబుతూ మొన్న అదే రకంగా చెప్పారు ఢిల్లా పరిషత్తులలో తప్పులు చేస్తూంటారట! ఇక్కడ మంత్రులుగా కూర్చున్నవారు సర్వవేళలా రైతు చేస్తూంటారట! ఈ రకమైన ధోరణి సరియైనదికాదని మనవిచేస్తున్నాను, క్లాజ్ రి లో ఎప్పుడుపడితే అప్పుడు తొలగించే అధికారాన్ని తొలగించాలని అభిప్రాయ వదుతున్నాను. అడ్వయిజరీ కమిటీలో సంఖ్య ఇంకా ఎక్కువగావుంటే కష్టం వుంటుందని నేను అనుకోవడంలేదు.

అయిదుగురు ఫ్యాక్టరీ యజమానులనుంచి అయిదుగురు మిగర్ కేన్ గ్రోయర్సునుంచి ప్రభుత్వం నామినేటు చేస్తుంది. మనకు కొన్ని ఫ్యాక్టరీలు

కొన్ని చిన్న ఫ్యాక్టరీలు వున్నాయి మూడవప్లాను పూర్తయేటప్పటికి అన్ని ఫ్యాక్టరీలు కలుపుకొని 18 కంటే ఎక్కువ వుండవు అలాంటప్పుడు ఎవరో కొంతమందిని నామినేటు చేస్తామనేదానికంటే ప్రతి ఫ్యాక్టరీకి ఒక రిప్రజెంటేటివు ఉండాలనేది అంగీకరించాలి ఒకలక్ష యాభై వేల యకరాలలో చెజకు పండిస్తున్నారు. గ్రామాలసంఖ్య చూస్తే 300 నుండి 400 గ్రామాలనుంచి రైతాంగం రావాలి. ఇన్ని గ్రామాలనుంచి రైతాంగం ప్రతినిధులుగా 5 గురినే నామినేటు చేస్తామనడం సరికాదు ప్రతి ఫ్యాక్టరీ, మగర్ గ్రోయింగు ఏరియానుంచి ఒక్కొక్క ప్రతినిధి వుండాలని నా సూచన రైతుసంఘాలున్నాయి వాటిని పార్టీ జేసిస్ మీద నిర్మించుకోవలసిన అవసరం లేదు రైతు సంఘాలను స్థాపనచేసి అయినాసరే తప్పకుండా ప్రాతినిధ్యం యివ్వవలసిన అవసరం వుంది వారు ప్రతినిధులను ఎవరినో నామినేటు చేస్తామనడం డెమోక్రాటిక్ గా లేదు. మా యిష్టంవచ్చినవారిని తెస్తాం ప్రభుత్వం మీద నమ్మకం లేదా అనవచ్చు నమ్మకం ఉందని శాసనసభ్యులు యిక్కడ ప్రకటించి నప్పటికీ పరిస్థితులన్నీ ఆలోచించినట్లయితే మనం ఏ ఐడియల్ కండిషన్స్ కోరుతున్నామో అవిమాత్రం లేవని స్పష్టముగా బోధపడుతుంది అందువల్ల యివన్నీ చూసినప్పుడు అక్కడ ఉండే రైతులయొక్క ప్రతినిధులను రైతు సంఘాలద్వారా ఎన్నుకోడానికి పూనుకుంటే చాలా బాగుంటుందని నేను అనుకుంటున్నాను ఆరకమైన మార్పులు సూచిస్తున్నాను. కేన్ డెవలప్ మెంటు కౌన్సిల్స్ ను ఏర్పాటు చేస్తున్నారు. దాంట్లో ఒక proviso ఉంది చదువుతాను.

Proviso to Clause 5 of the Bill reads thus :

“Provided that, where the Cane Commissioner so directs, a Council may be constituted for an area which is larger or smaller than a particular factory zone.”

ప్రతిచోట, ఏ చట్టం తీసుకొన్నా, పంచాయతీ ఆక్టు తీసుకున్నా జిల్లా పరిషత్తు ఆక్టు తీసుకున్నా, అధికారాన్ని గుప్పెట్లో పెట్టుకునే యత్నం కనబడుతోంది. ఒక ప్రక్కన వికేంద్రీకరణ అంటారు. ఎక్కువ అధికారాలు యిస్తాం అంటారు. మరొక ప్రక్క కత్తిర చేతిలో పెట్టుకొని తోకలు కోస్తామంటారు. సభ్యులందరినీ వేశాము, వేసిన తరువాత చైర్మనుని నామినేటు చేయడం దేనికి, వారు ఎన్నుకుంటే ఏమి పోతుంది? దానిలో గాభరా పడవలసిన అవసరం యేముంది, జాగ్రత్తగా పరిశీలన చేయాలి. ఎక్కువ అధికారాలు యీ కౌన్సిలుకు యివ్వాలని సూచిస్తున్నాను. ఇక ఫంక్షన్స్ గురించి చెబుతాను. ఫంక్షన్స్ విశాలంగా అట్టే పెట్టాల్సిన అవసరం ముందనుకుంటాను. ఈ రోజున గవర్నమెంటు ఫారం బోధన్ మగర్ ఫ్యాక్టరీ ఏమాత్రం సంశ్లేషికరంగా లేదు.

వారు ఎప్పుడూ ఆఫీసర్ల గొప్పతనం చెబుతారు. వారు అగ్రికల్చర్ వి యన్ సి ప్యాను కావచ్చు. వారి తెలివితేటలను శంక చేయబోను కాని బోధన్ మగర్ ఫ్యాక్టరీని వుయ్యారు, తణుకు, అనకాపల్లి ప్రాంతాలతో పోల్చిచూస్తే చాల వ్యత్యాసం అగపడుతుంది ఇంకా ఎక్కువ శ్రద్ధ తీసుకోవలసిన అవసరముంది అలాంటప్పుడు రైతాంగం అనుభవమును ఆఫీసర్ల తెలివితేటలతో జోడించాలి ప్రభుత్వం రిపోర్టులు తెప్పించుకుంటున్నప్పుడు వారికి అనుకూలంగా వుండే రిపోర్టులు వస్తాయని రైతాంగం ఏమీ అనుకుంటారో తెలిసే సమగ్రమైన రిపోర్టులు తెప్పించుకోగలుగుతామనుకోవడం పొరపాటు. అందుచేత సువిశాలమైన ప్రాతిపదికమీద ఏర్పాటుచేస్తేనే సక్రమంగా సాగుతుందని అభిప్రాయపడుతున్నాను. సెన్సుఫండు అయిదురూపాయలు మాత్రం ఉంది. ఈనాడు ఏడురూపాయలవరకు పెంచారు. అయితే దానిని ఫ్యాక్టరీ యజమానులదగ్గర ఖచ్చితంగా వసూలుచేసే వ్యవస్థలలో ధరలలో దీనిని ఏమిచేస్తారోననే భయము లేకపోలేదు. దానిని దృష్టిలో పెట్టుకోవలసిన అవసరముంది. ఈనాడు భారత దేశంలో పెట్టుబడిదారుల ప్రాబల్యం రోజురోజుకీ ఎక్కువ అయిపోతున్నది. రైతాంగంపైన, కార్మికులపైన మాత్రమే కాకుండా సామాన్య ప్రజానీకం చేత ఎన్నుకోబడిన మంత్రులైనప్పటికీ పెట్టుబడిదారుల ప్రాబల్యం వారిపైన వడుతున్నదనే విషయం దృష్టిలో పెట్టుకోవలసిన అవసరముంది. ఆంధ్రలో అయిదురూపాయల చొప్పున వసూలుచేసే సెన్సు ఫండును జనరల్ ఫండులో కలిపేస్తున్నారు. దానిలో వచ్చిన చిక్కు ఏమంటే రోడ్డు కావాలంటే శ్రీ పట్టాభి రామారావుగారు శాంక్షను చేయవలసి వస్తుంది. అట్లాకాకుండా ఏ రోడ్డు ఎట్లా అభివృద్ధి చేయాలనే విషయం ఈ కౌన్సిలుకు వదలాలి. అప్పుడే వారు బాధ్యతగా వనిచేస్తారు. ఈ అంశాలను దృష్టిలో పెట్టుకొని సెలెక్టుకమిటీ వనిచేస్తుందని ఆశిస్తూ దీనిని బలపరుస్తున్నాను.

(Mr. Speaker in the Chair)

*వ్యవసాయ శాఖామంత్రి (శ్రీ యన్. రామచంద్రారెడ్డి): అధ్యక్షా, ఈ బిల్లును తీసుకురావలసిన అవసరం, దానియొక్క ముఖ్య ఉద్దేశ్యాలు యీ బిల్లును ప్రతిపాదించినప్పుడే నేను మనవిచేశాను. మనరాష్ట్రంలో ఆంధ్ర తెలంగాణా ప్రాంతాలలో ప్రస్తుతం ఉన్న బిల్లులను రెండింటినీ కలిపి యూనిఫారం లెజిస్లేషన్ తీసుకురావాలి, విస్తృతంచేసి దానిలోని లోపాలను సవరించాలనే ఉద్దేశ్యముతోనే యీ బిల్లును తీసుకురావడం తటస్థించింది. తరువాత, 1956లో శ్రీ టి. యన్. వెంకటసుబ్బారెడ్డిగారి కమిటీ విపులంగా సమర్పించిన రిపోర్టును దృష్టిలో పెట్టుకుని యితరరాష్ట్రాల బిల్లులలో మంచిని గ్రహించి నాటివి

క్రోడీకరించి యీ బిల్లులో ప్రవేశపెట్టాలని ఆవిధముగా యేర్పాటు చేయడం జరిగింది. ఉత్తరప్రదేశ్ లో ప్రస్తుతం ఉన్న బిల్లునుకూడా పరిశీలించి దానిలో ఉన్న మంచిని గ్రహించే ప్రయత్నంచేయడం జరిగింది. చర్చలో పాల్గొన్న మిత్రులు చాలమంది యీ బిల్లును తీసుకురావడం మంచిదని అభిప్రాయపడ్డారు. కాని కొంతమంది మిత్రులు ఏకారణంచేతనో అనుమానాలు వెలిబుచ్చారు. రైతుల సంక్షేమంగురించి దీనిలో శ్రద్ధ తీసుకొనబడలేదు ప్రభుత్వం చేతిలో ఎక్కువ డెలిగేటెడ్ లెజిస్లేషను పెట్టుకొని ఆవిధముగా ఏర్పాటుచేశారు. ఆక్లాజులను మార్చాలని చెప్పారు కాని ఆవిధముగా అనుమానాలకుగాని సంశయాలకుగాని ఏ విధముగాను ఆస్కారం ఉండకూడదు. తుణ్ణంగా చర్చించి ఒకకమిటీ చేసిన ప్రతిపాదనలను దీనిలో పొందుపరచడానికి ప్రయత్నంచేయడం జరిగింది. ఇంకా కొద్దో గొప్పో లోపాలుంటే వాటిని సవరించడానికి తప్పకుండా ప్రయత్నం చేయడానికి సెలెక్టుకమిటీకి వంపడానికి ఒప్పుకోవడం జరిగింది. సెన్సుక లెక్సు ను ఏడు రూపాయలవరకు వసూలు చేయడానికి అవకాశం దీంట్లో పెట్టబడిందని యిదివరకు అయిదురూపాయలుఉందని చెప్పడం జరిగింది. కాని రోజురోజుకు అవసరాలు ఏతీరుగా హెచ్చుతున్నాయో తెలిసినదే. ఏడు రూపాయలు ఖచ్చితంగా వసూలు చేస్తామని చెప్పడం జరుగలేదు. ఇతర రాష్ట్రాలను పరిశీలన చేయవలసిఉంది. మదరాసు రాష్ట్రంలో దాదాపు ఏడు రూపాయలవరకు వసూలు చేస్తున్నారు. ఇతర రాష్ట్రాలలో కూడా ఏడు రూపాయలు ఉండవచ్చు. కేవలం ఏడురూపాయలు వసూలు చేస్తామనిచెప్పడం పరిస్థితులకు అనుగుణంగా గిట్టుబాటు ఏతీరుగా అవుతుందో రైతుల యొక్క సంక్షేమాన్ని గుర్తించి అభివృద్ధి ఏతీరుగా చేయవలసి వస్తుందో ఫ్యాక్టరీ షోనులకు కావలసిన అవసరాలు, రోడ్లఅభివృద్ధి ఏతీరుగా చేయవలసి ఉంటుందో దృష్టిలో పెట్టుకుని చేయడం జరిగింది. దానికొరకు ప్రత్యేకంగా అడ్వయిజరీ బోర్డును ఏర్పాటుచేస్తే బాగుంటుందని మంచిచెడ్డలు ఆలోచించడానికి అవకాశం ఉంటుందని ఒక అడ్వయిజరీ బోర్డుకూడ యేర్పాటుచేయడం జరిగింది. ప్రతిఒక్కవిషయం ఈబిల్లులోనే ఏర్పాటుచేస్తే బాగుంటుందని చెప్పారు కాని పరిస్థితులు అప్పుడప్పుడు మారుతూఉంటాయి. అవస్థితులకు అనుగుణంగా మార్చాలంటే కష్టం అవుతుంది కనుక డెలిగేటెడ్ లెజిస్లేషను ఉంటే బాగుంటుంది. ఉత్తరప్రదేశ్ లో ఆ విధముగా ఉంది. రూల్సు ఏర్పాటు చేసినప్పుడు కేవలం రుద్దడానికి ప్రయత్నం జరగదు. రూల్సు శాసనసభముందుకు వస్తాయి. మేజార్మై ఉంచబడిన 14 రోజుల తరువాతనే అమలులోకి వస్తాయి. అప్పుడు కూడా ఆలోచన అవసరం ఉంటుంది. పరిస్థితులు మారుతూ ఉంటాయి. యితర ప్రాజెక్టులు ఉంటాయి, కనుక అవన్నీ ఆలోచన చేయడానికి ఆ విధముగా

చేసినదికాదు కార్మికుల సంక్షేమముగూర్చి మిత్రులు వెంకటేశ్వర్లుగారు చెప్పారు. ఆ విషయము ఈ బిల్లుతో సంబంధములేక పోయినప్పటికి వారి సంక్షేమం గురించి, వారి హక్కులు ఏ రీతిగా కాపాడాలి అని వేరే చర్యలు తీసుకోబడుతున్నవి. సిస్టాఫార్ములా, price linking formula ఏదయితే అమలులో వుండెనో దాని ప్రకారం బోనసు ఇప్పించాలని రాష్ట్ర ప్రభుత్వము ప్రయత్నము చేస్తున్నది. కేంద్రప్రభుత్వముకూడ వడేవడే ప్రయత్నంచేయడం జరుగుతోంది. కేంద్ర వ్యవసాయశాఖా మంత్రిగారు ఇక్కడకు వచ్చినప్పుడు మిత్రులు శ్రీ విశ్వేశ్వరరావుగారు, శ్రీ కాకాని వెంకటరత్నంగారు, ఇంకా ఇతరులు కలిసి త్వరలో నిర్ణయముచేసి పంపాలని చెప్పడము జరిగింది. దానిని tariff commission కు refer చేశాను అది రాగానే జరుగుతుందని వారు చెప్పారు. తణుకులో కూడ ad hoc basis ప్రకారం బోనసు ఇప్పించటానికి ప్రయత్నం జరుగుతోంది. మిగతా ఫ్యాక్టరీలలో కూడ ఆ నిర్ణయము వచ్చేటప్పటికి అలవ్యము అవుతుంది కాబట్టి - ad hoc basis ప్రకారం బోనసు ఇప్పిస్తే బాగుంటుందని రాష్ట్ర ప్రభుత్వము చర్యలు తీసుకొంటుంది. మన పరిస్థితులకు అనుగుణముగా మార్పులు చేసుకోవాలను కొన్నట్లయితే చేసుకొనే అవకాశాలున్నవి. సెలక్టు కమిటీ స్టేజీలోను, rules సభ ముందుకువచ్చినప్పుడు దానిలో తగినమార్పులు అవసరమనుకొంటే చేసుకోవచ్చు. ఆ ఉద్దేశముతోనే అనుభవజ్ఞులను సెలక్టు కమిటీలో పెట్టడం జరిగింది. మిత్రులు సుబ్బారెడ్డిగారు కూడ వున్నారు వారిసలహా మనకు వుంటుంది. వారు రాష్ట్రమంతా తిరిగి ఏవైతే అనుభవాలను రిపోర్టులో సూచించారో అవన్నీ మనకు ఉపయోగిస్తాయి. కాబట్టి ఈ బిల్లును ఆమోదించాలని కోరుతున్నాను.

Mr. Speaker: The question is :

“That the Andhra Pradesh Sugarcane (Regulation of Supply and Purchase) Bill, 1960, be read a first time.”

The motion was adopted.

Sri N. Ramachandra Reddy: Mr. Speaker, Sir, I move:

“That the Andhra Pradesh Sugarcane (Regulation of Supply and Purchase) Bill, 1960, be referred to a Joint Select Committee.”

Mr. Speaker: Motion moved.

శ్రీ వావిలాల గోపాలకృష్ణయ్య : I raise a point of order Sir, దీనిలో tax చేసేవద్దని వుంది, ఇది Money Bill, Joint select committee కి కాక Select committee కే వెళ్ళవలసిన అవసరము వుంది.

మిస్టర్ స్పీకర్ : కాన్సిల్ కు పోవక్కరలేదని తమరు అంటారా ?

శ్రీ వావిలాల గోపాలకృష్ణయ్య : Money Bill కాబట్టి పోవక్కరలేదు అధ్యక్షా

Mr. Speaker : I have to settle this question. అది Money Bill అవునాకాదా అని తేల్చాలి. ఇది 'Money Bill' అని ఎక్కడ వుందో చెప్పండి.

Sri M. Satyanarayana Raju : Because the Bill deals with spending about Rs. 20 to Rs. 30 lakhs, it becomes a Money Bill.

విద్యాశాఖమంత్రి (శ్రీ యస్. బి. పి. పట్టాభిరామారావు) ఎడ్యుకేషనల్ సెన్స్ వుంది. అది మన బిల్ క్రిందుకు ఎలా వస్తుందంటే ?

మిస్టర్ స్పీకర్ మనీ బిల్ అయితే గవర్నర్ గారి వద్దకు పోవాలి కదా ? ఇంతవఱకు

శ్రీ వావిలాల గోపాలకృష్ణయ్య : గవర్నరుగారివద్దకు పోనంతమాత్రాన మనీ బిల్ కాదు కదంటే.

మిస్టర్ స్పీకర్ : అదికూడా ఒక సాక్ష్యం.

శ్రీ పిల్లలమర్రి వెంకటేశ్వర్లు : Money Bill అయివుంటే, వంపించకపోతే irregularity క్రింద వస్తుంది Money Bill అనేది జనరల్ రెవిన్యూలో దీనిని deposit చేసినప్పుడే అవుతుందనుకొంటా. ఎప్పుడో Constitution లో చదివినట్లు గుర్తు. దీనిని Seperate fund గా Constitute చేస్తే money Bill కాకుండా పోతుంది.

Mr. Speaker : This is the definition of Money Bill as contained in Article 199 of the Constitution :

1. For the purposes of this Chapter, a Bill shall be deemed to be a Money Bill if it contains only provisions dealing with all or any of the following matters :

(a) the imposition, abolition, remission, alteration or regulation of any tax (not cess, but tax);

- (b) the regulation of the borrowing of money or the giving of any guarantee by the State or the amendment of the law with respect to any financial obligations undertaken or to be undertaken by the State ;
- (c) the custody of the consolidated fund or the contingency fund of the State, the payment of the monies into or the withdrawal of monies from any such fund ;
- (d) the apportionment of monies out of the consolidated fund of the State ;
- (e) the declaring of any expenditure to be expenditure charged on the consolidated fund of the State or the increasing of the amount of any such expenditure ;
- (f) the receipt of money on account of the consolidated fund of the State or the public account of the State or the custody or issue of such money ; or
- (g) any matter incidental to any of the matters specified in sub-clauses (a) to (f).

2. A Bill shall not be deemed to be a Money Bill by reason only that it provides for the imposition of fines or other pecuniary penalties or for the demand or payment of fees for licences or fees for services rendered or by reason that it provides for the imposition, abolition, remission, alteration or regulation of any tax by any local authority or body for local purposes.

3. If any question arises whether a Bill introduced in the Legislature of a State which has a legislative council is a money bill or not, the decision of the Legislative Assembly of such State thereon shall be final." "Of any tax by any local authority or body for local purposes..... . . ."

శ్రీ జి. ఎల్లమందారెడ్డి. అయితే ఈమొత్తం Consolidated fund లో కలుస్తుందా, లేక separate fund గా వుంటుందా ?

మిస్టర్ స్పీకర్ : Consolidated fund వేరు. ఇది separate fund.

There is something like consolidated fund of the whole State which is constituted under the Constitution. ఒక్కొక్క దానికి ఒక్కొక్క fund వస్తుంటే—It does not come under the consolidated fund at all.

Sri Pillalamarri Venkateswarulu : If you will please excuse me, Sir, Land Revenue goes into the consolidated fund.

Mr. Speaker : Yes.

Sri Pillalamarri Venkateswarulu : Educational cess goes into the consolidated fund.

Mr. Speaker : No.

Sri Pillalamarri Venkateswarulu : Excuse me, Sir.

బడ్జెటులో అందులోనే వుంటుందని వ్రాసివుంది. మంత్రిగారు ఒప్పుకొంటే.....

Mr. Speaker : మంత్రిగారు ఒప్పుకోవట మేమిటి? The Speaker is the final authority.

Sri Pillalamarri Venkateswarulu : Allow me to speak, Sir.

Mr. Speaker : Mr. Venkateswarulu, when it has once come under the jurisdiction of the Speaker, the Speaker will not allow anybody, either the Minister or the Leader of the House or any other Member to interfere with his jurisdiction. It has come in my jurisdiction, because the question is there.

శ్రీ పిల్లలమఱ్ఱ వెంకటేశ్వర్లు : బిల్లులో separate fund గా constitute అయివుంది అంటే He can't go back. బిల్లులో separate fund గా constitute అయివుందీ లేనిదీ మనం చూడాలి. అట్లా అయివుంటే it will not become a money bill. It ceases to be a money bill or else there is every possibility of construing this as a money bill.

Mr. Speaker : Let me be clear.

గోపాలకృష్ణయ్యగారు! ముందు ఒక విషయం చెప్పండి. Government ఒక tax వేయటం అనేది Bill లో ఎక్కడైనా వుందా?

Sri A Yeruku Naidu : There is clause 21, Sir.

Sri Vavilala Gopalakrishnayya : Clause 21 deals with that.

Mr. Speaker : Let me go through clause 21.

“(1) The Government may, by notification, levy a cess at such rate not exceeding seven rupees per metric ton as may be prescribed on the entry of cane into the premises of a factory for use, consumption or sale therein, and subject to the maximum rate aforesaid and the conditions prescribed, cess may be levied at different rates for different areas and for different factories.

(2) The Government may, by notification, remit in whole or in part such cess in respect of cane used or intended to be used in a factory for any purpose specified in such notification.

(3) The Government may, by notification, exempt any new factory for a period not exceeding three years from the date on which it commences its business, or any factory which in the opinion of the Government is substantially expanded for a period not exceeding one year from the date of such expansion, from payment of cess.

(4) The cess payable under sub-section (1) shall be levied and collected from the occupier of the factory in such manner and by such authority as may be prescribed.

(5) Arrears of cess shall carry interest at the rate of 9 per cent per annum.

(Some hon. Members rose—)

Mr. Speaker : ‘...on the entry of cane into the premises of a factory for use, consumption or sale therein...’

ఈ cess దేనికి ఉపయోగిస్తున్నారు ?

Sri S. B. P. Pattabhirama Rao : Development of roads.

మిస్టర్ స్పీకర్ : రోడ్లకు ఈ Act ద్వారా ఒక cess వేస్తున్నారన్న మాట.

The Government is levying a cess under this Act.

శ్రీ వావిలాల గోపాలకృష్ణయ్య : అధ్యక్షా, మన స్టేట్ లో జరిగిన ఒక విషయం తమదృష్టికి తీసుకువస్తాను ఆర్బన్ బిల్లింగ్స్ మీద సెస్ వేయటం, దానిలో కొంత గవర్నమెంటుకు ఇవ్వటం—కు సంబంధించిన ఒక బిల్లును తీసుకువచ్చారు. అప్పుడు దానిని కాన్సిల్ కు పంపకుండా ఎసంబ్లీ సెలక్ట్ కమిటీకి తమరే పంపటం జరిగింది అది లేవీ గాని టాక్స్ కాదు. లేవీ, సెస్ ఒకటే అవుతాయి. టాక్స్ అనేమాట వాడనప్పటికీ లేవీ అంటే వైసాన్స్ కే వస్తుంది. కనుక శాసనసభయే నిర్ణయం చేయాలికాని ఇది శాసనమండలికి పోవటానికి ఆ రోజు తమరే చెప్పారు. జాయింట్ సెలక్టు కమిటీకి పంపించ లేదు అది తమదృష్టికి తీసుకువస్తున్నాను

Mr. Speaker : What is the difference between tax and cess ? Here it is not anything levied by a local body.

ఇక్కడ local body సెస్ వేయడం లేదు. గవర్నమెంటు strict గా, ఈ Act క్రింద కొన్ని పనుల నిమిత్తం, కొన్ని అభివృద్ధి కార్యక్రమాల నిమిత్తం Article 21 క్రింద ఒక cess వేస్తున్నది. అటువంటప్పుడు, ఇది cess అంటారా, tax అంటారా, ఏమిటి ? I want also to be enlightened in this matter.

Sri S. B. P. Pattabhirama Rao : Actually, according to the existing Act, there is provision for such cess. Only such cess is Rs. 5 per ton. It is being increased to Rs. 7. That is all.

మిస్టర్ స్పీకర్ : Increase అయినప్పుడు, గవర్నరు permission...

Sri S. B. P. Pattabhirama Rao : చిత్రమండి. It is not intended as a tax. It is just an education cess. For that do you call it as Money Bill, I would like to ask. There is education cess.

Mr. Speaker : Who levies ?

Sri S. B. P. Pattabhirama Rao : Government levies it. It is never considered as a money bill. It is for a specific purpose viz., for the improvement of the agriculturists there. For this purpose, money is collected and spent there. So, I don't think it can be called as money bill. If the argument of the opposition members is accepted, at that rate, you have to construe

every bill as a money bill and the Legislative Council will be denied an opportunity of hearing—

మిస్టర్ స్పీకర్ . అది లేదు వాళ్లకోసం మనం ఏమి జాధవడతాము ?

Sri Vavilala Gopalakrishnayya : The Constitution provides it. We can't help it.

Sri S. B. P. Pattabhirama Rao : But this is not a taxation measure. If you call everything as a taxation measure, it is not correct. You know law very well, Sir, and you may interpret it in whatever manner you think.

Sri Pillalamarri Venkateswarulu : He knows thousand times the law.

Sri Vavilala Gopalakrishnayya : You can't introduce a small Bill and levy some cess and then say that it is not a taxation or money bill and evade that process.

Sri P. Rajagopal Naidu : Now, the issue before the Assembly is whether it is tax or not. That must be decided by the hon. Speaker

Mr. Speaker : So, much of the estimates as are charged on the consolidated fund of the State shall not be submitted.

Consolidated Fund అనేది, దానిమీద charge చేయడము, చేయక పోవడము అనేటటువంటివి ఉన్నాయి. అది వేరు. It is not a consolidated fund. It is a special fund raised partly by Government cess. ఇది వేరే పెట్టుకొన్నారు కాబోలు.

శ్రీ పిల్లలమర్రి వెంకటేశ్వర్లు : ఇది Consolidated Fund కు పోకపోతే మరి దీనిని డేంట్లో deposit చేస్తారు ? ఇప్పుడు cess fund ఉన్నది. It goes to the consolidated fund. అదేవిధంగా ఇది కూడా consolidated fund లోకి పోతుందా లేదా అనేది clarify చేయాలి. Act లో చూస్తే, clause 8 లో ఈ Council కు కొంతగవర్నమెంటు ఇవ్వవచ్చునని ఉన్నది. డేంట్లోనుంచి ఇస్తుంది. డింట్లోనుంచే ఇస్తుందన్నమాట, It shows that it goes in to the Consolidated Fund.

మిస్టర్ స్పీకర్ : ఇచ్చినంత మాత్రంచేత అది అందులోకి రాదు ఇప్పుడు ప్రతిదానికి grants ఇస్తారు. అదంతా Consolidated Fund క్రిందికి వస్తుందా? రాదా ?

Sri Pillalamarri Venkateswarlu : The financial memorandum appended to the Bill says thus : 'Clause 8 of the Bill provides for the maintenance of a Fund by each Cane Development Council for the purpose of meeting the charges in connection with the discharge of its duties and performances of its functions under the Act. The Fund is proposed to comprise, amongst others grants, if any, made by the Government. Assuming that 25 percent of the proceeds of the cess collected under the Act in a factory zone will be set apart towards grants to the Fund of the Cane Development Council of that zone, an amount of about Rs. 20 lakhs may be expected to be provided by the Government towards grants to the Funds of all the Cane Development Councils in the State.' From this, it is clear that the grants will be made from the Cess Fund

మిస్టర్ స్పీకర్ : అవునండి, ఇది Consolidated Fund లోకి రాదండి.

శ్రీ పిల్లలమరి వెంకటేశ్వర్లు : రాకుండా ఎక్కడ ఉంటుంది? వేరే ఒక fund గా నైనా ఉండాలి, లేదా Consolidated Fund లో నయినా ఉండాలి, అది రామచంద్రారెడ్డి గారి పేరటనో, నా పేరటనో వేయడానికి వీలులేదు.

Mr. Speaker : It is a separate fund belonging to that council.

శ్రీ జి ఎల్లమందారెడ్డి : అదృష్టా Clause 8 లో అది clear గా ఉన్నది. ఆ మెమోరాండంలో కూడాను—

"25 per cent of the cess collected by Government will be given to the Council for this purpose" అని ఉన్నది. What about the rest? It must be somewhere. It is not categorically explained. Therefore, it must be presumed that the other 75 per cent will go to the Government. They may spend it for other purposes. That is not mentioned in the Bill. Let the hon. Minister clarify the matter, Sir, we will hear him.

Mr. Speaker : You can not dictate to me.

Sri G. Yellamanda Reddy No Sir, we request.

Mr. Speaker : Therefore, when I say, it is not consolidated fund, the Minister need not explain that portion. You need not again and again ask "Let the Minister explain."

అన్ని Departments కు సంబంధించి ఈ State fund అనేది పెరు. ఏదో ఒక factory కో మరోదానికో సంబంధించిన Council వేరు, It is not a State. ఒక business కొరకు ప్రత్యేకంగా ఒక Act, దానికి ఒక fund ఏర్పాటు చేస్తారు. ఆ fund కు ప్రభుత్వం grant ఇస్తున్నారు ఒక temple ఉంటే, దానికి ఒక fund ఉండాలి. తిరుపతి దేవస్థానానికి ఒక fund ఉన్నది. ఆ fund కు గవర్నమెంటు grant ఇవ్వవచ్చు.

శ్రీ పిల్లలమణ్ణి వెంకటేశ్వర్లు. తిరుపతి దేవస్థానం funds వేరే ఉంటాయి. అది గవర్నమెంటు దగ్గర ఉండదు.

మిస్టర్ స్పీకర్ . ఇదికూడా అంతే కదా.

శ్రీ పిల్లలమణ్ణి వెంకటేశ్వర్లు : ఇది గవర్నమెంటు వద్దే ఉంటుంది.

మిస్టర్ స్పీకర్ : మీరు తెలియకుండా మాట్లాడుతారు. You must excuse me if I say that గవర్నమెంటువద్ద ఉండడమేమిటి? నాకు అర్థం కావడంలేదు మీకు తెలియకపోతే కూర్చోండి. గవర్నమెంటు వద్ద ఉండడం ఏమిటి. బ్యాంకులో ఉంటుంది.

శ్రీ పిల్లలమణ్ణి వెంకటేశ్వర్లు : అన్ని Departments కి సంబంధించి, general గా consolidate గా గవర్నమెంటు మొత్తం బ్యాంకులోనే ఉంటుంది దాంట్లోనుంచే. Revenue Head క్రింద, ఇతర Heads క్రింద అని వేరువేరుగా ఖర్చు పెడుతూ ఉంటారు. కనుక అది బ్యాంకులో ఉంటుందంటే ఎవరోపేరట వుంటుంది? ఆ council పేరట ఉంటుందంటారా? ఆ మాట చెప్పుమనండి మేము దానిని ఒప్పుకుంటాము. తిరుపతి దేవస్థానం ఫండు అంటే అది తిరుపతి దేవస్థానం పేరట ఉంటుంది లేక, Executive Officer పేరట ఉంటుంది.

మిస్టర్ స్పీకర్ : ఇప్పుడు ఇది Sugarcane grower కు, ఆ factories కు, labourers కు వాళ్ళందరికీ సంబంధించిన బిల్లు ఇది. A Bill to provide for the regulation of supply and purchase of sugarcane required for use in sugar factories. Supply and

purchase of sugarcane కు సంబంధించిన బిల్లు ఇది రైతులకు, factory యజమానులకు కొన్ని సంబంధాలు కలుగజేస్తూ వాళ్ళకు కొన్ని కొన్ని విధులను నిర్వహింపజేస్తూ చేసినటువంటి బిల్లు ఇది. Statment of objects and reasons కూడా చూడకుండా ఇది గవర్నమెంటుది అంటారేమండి, నాకు అర్థంకావడంలేదు

This is what the Statement of Objects and Reasons says :

'In January 1956, the Government of Andhra constituted a Committee, with Shri T. N Venkata Subba Reddy, M L. A., as Chairman, to enquire and report on the question of sugarcane supplies to sugar factories in the State and to make recommendations, amongst others, in regard to the principles according to which the supply of sugarcane to Sugar Factories should be regulated.'

(Interruption by Sri Pillalamarri Venkateswarlu)

Do not disturb me please. You should not disturb me while I am talking. You understand that first. The Statement of Objects and Reasons continues. 'The Committee, after a detailed inquiry, submitted its report to the Government. The Government considered the report of the Committee, and, in the light of the decisions taken on the recommendations of the Committee, it is proposed to undertake comprehensive legislation to regulate the supply and purchase of sugarcane required for use in sugar factories in the State and to repeal the Madras Sugar Factories Control Act, 1949, and the Hyderabad Sugarcane Cess Act, 1953, which are in force in the Andhra and Telangana areas of the State. The salient features of the proposed legislation are:

(i) the constiution of a Sugarcane Advisory Committee—

వాళ్ళ ఫ్యాక్టరీకోసమని డబ్బు తీసుకొనివస్తే, అది Government Consolidated Fund అనడం తప్పు. So I have given my final opinion. అది Particular purpose కోసం ఉన్నటువంటి Council తాలూకు డబ్బు. సౌకర్యాలు కలుగజేయడానికి గవర్నమెంటు గ్రాంటు యిస్తుంది. అంతేగాని అది గవర్నమెంటువద్ద ఎందుకు ఉంటుంది? ఆ డబ్బును

ఫలాని purposes కు ఖర్చుపెట్టాలని చట్టంలో చెప్పిన ప్రకారం ఒక కమిటీని వేసినప్పుడు, ఆ funds ను ఆ కమిటీ తరపున Bank లో వేయాలి. Reseve Bank లో అయినా వేయవచ్చును అంతేగాని అది Government consolidated fund లో చేరదు దానికి అక్కౌంట్ ఉంటే Bank లో ఉంటుంది. So far as the fund is concerned, it is a separate fund for a particular purpose. It is sort of semi-public.....". ఇక tax అనేది cess క్రిందకు వస్తుందా, రాదా ?

శ్రీ పి రాజగోపాలనాయుడు Point of Information, Sir, ఇది వరకే sugarcane cess రు 5/ anum వసూలు చేస్తూ ఉన్నది. అది consolidated fund లో చేర్చినారా ? లేక ప్రత్యేకంగా account ఉన్నదా ?

Mr. Speaker : You are confusing yourself. Sugarcane cess వేరే ఉంటుంది. Clause 8 క్రింద council functions, దాని fund అదంతా వేరు. ఆ Council యిందులోని 5 వ క్లాజులో చెప్పబడిన ప్రకారం నిర్మాణం అవుతుంది

"...the cane Commissioner shall, by notification, constitute a Cane Development Council ..". "The council shall consist of the following members namely : (a) a Chairman nominated by the Cane Commissioner, (b) two persons nominated by the Cane Commissioner... .." వారంతా ఉంటారు That is a Cane Development Council వారు ఖర్చు పెట్టుటకు ఒక fund ఉంటుంది. ఆ Fund లో గవర్నమెంటు గ్రాంటుకూడ ఉంటుంది. అంతేగాని అది గవర్నమెంటు యొక్క భాగం కాదు. Like all other Committees, it is also a Committee. దానికి funds ఎక్కడనుంచి వస్తాయనేది క్లాజు 8 లో చెప్పారు. It cannot be the Consolidated Fund

శ్రీ జి. ఫిల్లనందారెడ్డి . తమరు చెప్పినట్లు అవి అన్నీ ఉన్నవి. కాని ఆ Council Fund లో యీ cess లేదు.

మిస్టర్ స్పీకర్ : ఈ Fund లో cess లేదు. cess అనేది వేరే గవర్నమెంటు వసూలుచేసి ఖర్చుపెడుతుంది. "The Government may levy a cess." దీనికోసం ? రోడ్డు వేయడానికి విద్య మొదలై నవాటికోసం—

శ్రీ యస్. వి. సి. వట్టాభిరామరావు : రైతులకు కావలసిన సదుపాయాలు అన్నీ చేయడానికి—

మిస్టర్ స్పీకర్ : ఆ cess ఈ Council Control క్రింద ఉండదు. గవర్నమెంటు డైరెక్టుగా వసూలుచేసి వారి డిపార్టుమెంటుద్వారా సహాయం చేస్తారు. ఈ cess ను దేనికి ఉపయోగిస్తారు ?

Sri N. Ramachandra Reddy : Developments కు.

మిస్టర్ స్పీకర్ : ఆ Section ఎక్కడ వుంది ?

శ్రీ ఎన్. రామచంద్రారెడ్డి : క్లాజు 6.

Mr. Speaker : The cess collected by the Government will be used for such and such purposes అని ఉన్నదా ?

శ్రీ సి. వి. సూర్యనారాయణరాజు : On a point of information Sir, Cane cess అని మా వద్ద 5 రూపాయలు వసూలు చేస్తున్నారు. అది 21-A. Agriculture అని జమ కట్టబడుతున్నది. అది consolidated fund అవునా ? కాదా ?

మిస్టర్ స్పీకర్ : అదీ ప్రశ్న. When the Government levies a cess directly on the factories under Clause 21-అది money bill క్రిందకు వస్తుందా ? రాదా ?

Sri M. Satyanarayana Raju : The manner in which it is collected and the manner in which it is spent—దాని nature బట్టి money bill అవునా, కాదా ? అని నిర్ణయించాలి.

మిస్టర్ స్పీకర్ . గవర్నమెంటు వసూలుచేసిన తరువాత ఏ item క్రింద కట్టారనేది మాకు సంబంధం లేదు.

శ్రీ పి. గోపాలరెడ్డి : అధ్యక్షా ! తాము చెప్పినట్లుగా డెవలప్ మెంటు కాన్సిల్ కు, సెన్సె ఛండుకు ఎలాంటి సంబంధమూ ఈ బిల్లులో కల్పించబడలేదు. council sanctions చేరు. దాని కొరకు ప్రభుత్వం నుండి grants తీసుకోవచ్చు. అది fund గా వుంటుంది. cess అనేది ప్రభుత్వం levy చేస్తున్నది. అది tax క్రింద రాదన్నప్పుడు ఇది money bill క్రింద రాకపోవచ్చు. కాని cane మీద cess అంటున్నారు. ఇదివరకు 5 రూపాయల cess ను ఏ fund క్రింద జమకడుతున్నారో మర్రుతిగారు వివరిస్తే ఈ విషయాన్ని చెప్పవచ్చు.

Sri Pragada Kotalah : Clause 8 (2) (c) చూడండి. Clause 8(2)(c) says "any other sums which the Government may require to be credited to it".

అంటే cess లో collect చేసిన ఖాగాన్ని తిసుకువచ్చి Development Council పద్ధతుకు జమకడతారు గ్రాంట్లు సరాసరి Consolidated Fund నుండి ఇవ్వవచ్చు. అలాగే contributions direct గా వారినుండి collect చేయవచ్చు Clause 8 (2) (C) లో any other sums which the Government may require to be credited to it అంటే "any other sums" అన్నది cess proceeds తప్పితే మరేమీ కాదు Any other sums అంటే ఏ పేరు లేకుండా గవర్నమెంటు ఎక్కడినుంచి తెచ్చి ఇస్తుంది? Cess collect చేసింది కాబట్టి దానితాలూకు fund ఒక account లో credit అయి వుంటుంది కాబట్టి దానిలోనుంచే ఇస్తుంది అది specific గా చెప్పివుండ వలసినది ఒక్కొక్కసారి వసూలు చేసిన cess చాలకపోవచ్చు అందువల్ల cess అని definite గా చెబితే ఆ cess వరకే గవర్నమెంటు confine కావలసి వస్తుంది. మిగిలిన అభివృద్ధి కార్యక్రమములకు ఒక్క నయాపైసకూడా ఇవ్వటానికి వీలువుండదు అందుచేత include చేయడానికి ప్రభుత్వం ఆ విధంగా చెప్పివుంటుంది. అందుచేత Consolidated Fund లోకి వెడుతుందనేది లేదు. Separate account లో credit చేసి any other sums అనే పేరుతో ప్రభుత్వం తిరిగి డెవలప్ మెంట్ కౌన్సిల్స్ కు ఇస్తుంది.

Sri S. B. P. Pattabhirama Rao : First of all, let us see what the definition of a Money Bill is ..The definition is very clear..... ..

Mr. Speaker : The question is : simply because you call it a cess, is it a tax ?

Sri S. B. P. Pattabhirama Rao : The definition says:

'.....a Bill shall be deemed to be a Money Bill if it contains only provisions dealing with all or any of the following matters, namely :

- (a) the imposition, abolition, remission, alteration or regulation of any tax ;
- (b) the regulation of the borrowing of money or the giving of any guarantee by the State, or the amendment of the law with respect to any financial obligations undertaken or to be undertaken by the State....."

I do not understand how this Bill comes under the definition of a 'money bill' and how you can call it a tax.

Sri P. Rajagopal Naidu : I want to know from the Minister the difference between a tax and a cess.

శ్రీ పి. గోపాలరెడ్డి : Section 8 లో కాన్సిల్ ఫండ్ అన్నప్పుడు ఈ Cess fund ను specific గా ఉదహరించి వుండవచ్చుకదా !

మిస్టర్ స్పీకర్ Cess fund వేరు.

శ్రీ వావిలాల గోపాలకృష్ణయ్య : 199 (2) లో ఏవేవి వుండాలి ? ఏవేమి వుండనక్కరలేదు అనేవాటిని clear గా చెప్పారు.

“ a bill shall be deemed to be a Money Bill if it contains only provisions dealing with all or any of the following matters : ”

Then the provisions are enumerated. Then Art. 199 (2) says :

“A bill shall not be deemed to be a Money Bill by reason only that it provides for the imposition of fines or other pecuniary penalties, or for the demand or payment of fees for licences or fees for services rendered, or by reason that it provides for the imposition, abolition, remission, alteration or regulation of any tax by any local authority.....”

Sri S. B. P. Pattabhirama Rao : The continuation of it says “or body for local purposes”.

శ్రీ వావిలాల గోపాలకృష్ణయ్య : Yes, yes. Cess వసూలు చేశాక దానిని ఏ account లో చూపిస్తారో ? ఆ విషయం Accounts Committee అడుగుతుంది. గవర్నమెంటు ఒక cess వసూలుచేసి దానినుండి 25% కొత్తగా వచ్చే local committees లో వుంటున్నది. Government is levying the cess and Government is collecting it. గవర్నమెంటువద్ద మిగిలిన 75% general account లో వుంటుంది. కళా వెంకటరావుగారు, తిమ్మా రెడ్డిగారు వున్నప్పుడు ఈ సమస్య వచ్చింది, ఈ డబ్బును roads కే వాడాలి అంటే వాడితే వాడతాము లేకపోతే general fund లోనే వాడతామని చెప్పారు. అందుచేత ఆ డబ్బు దానికి వాడలేదని యదార్థమవుతున్నది. ఇది గవర్నమెంటు వేస్తున్నది. పేరుకు మాత్రం cess అంటున్నారు. పేరు మారినంత మాత్రాన దాని స్వభావం పోదు. ఇది గవర్నమెంటు direct గా వేస్తున్నది. Direct గా గవర్నమెంటుకు వస్తున్నది. direct గా దీనిమీద గవర్నమెంటు పెత్తనం చేస్తున్నది. దీనిలో 25% కమిటీలకు ఇస్తున్నది, It stands as a tax though it is called cess.

Mr. Speaker : Now I give my ruling. Here is a case on the point in Civil Appeal No. 38 of 1953 :

“A neat definition of what ‘tax’ means has been given by Latham, C.J., of the High Court of Australia in *Matthews vs. Chicory Marketing Board*. “A tax” according to the learned Chief Justice “is a compulsory exaction of money by public authority for public purposes enforceable by law and is not payment for Services Rendered”. This definition brings out, in our opinion the essential characteristics of a tax as distinguished from other forms of imposition which, in a general sense, are included within it. It is said that the essence of taxation is compulsion that is to say, it is imposed under statutory power without the tax-payer’s consent and the payment is enforced by law. The second characteristic of tax is that it is an imposition made for public purpose without reference to any special benefit to be conferred on the payer of the tax. This is expressed by saying that the levy of tax is for the purposes of general revenue which when collected forms part of the public revenue of the State. As the object of the tax is not to confer any special benefit upon any particular individual, there is, as it is said, no element of *quid pro quo* between the tax-payer and the public authority. The difference between a tax and a fund or cess is that the tax is collected by the Government for general State purposes whereas, fee or cess is collected for particular purposes. That is what is meant by ‘local purposes’. Therefore this cess also comes under ‘local purposes’ because it is levied by the Government for giving certain benefits to the people concerned. This cess cannot be used for the education of some other school somewhere, but it has to be spent only in that area for the benefit of either the sugarcane dealers or the factories or the improvement of the roads or for the children of the labourers. Now here is an Act concerning the sugar-cane growers and the sugar manufacturing factories, and it is only in that connection for rendering certain services to them and for conferring certain benefits on that, a special kind of cess or fee is collected. Therefore, it comes under the definition of ‘for local purposes’. Therefore, it does not come under ‘a tax’. ‘Tax’ according to the learned Chief Justice of Australia is only a general imposition of money collected for

general purposes of the State. It comes under the general budget and therefore they appropriate under the various heads like Revenue, Police etc. Therefore, it is not a money bill. We shall now proceed.

(Sri P. Rajagopal Naidu was seen rising in his seat)

I have given my ruling. I have finished. I shall allow no more questions on this. We have spent some time over this question. I have given my ruling and I cannot go back. You can fight out in courts if you feel that my ruling is wrong. The only thing you can do against the ruling of the Speaker, if it goes against the Constitution is to fight it out in the Supreme Court. I do not allow further questions on this. I now call upon Sri Visweswara Rao to propose a Joint Select Committee.

Sri P. Rajagopal Naidu: One submission, Sir.

Mr Speaker: I cannot allow you to speak. Any other member can move and he will accept it.

Sri K. L. Narasimha Rao: I move Sir:

That the Andhra Pradesh Sugarcane (Regulation of Supply and Purchase) Bill, 1960 be referred to a Joint Select Committee.

Mr. Speaker: The question is:

That the Andhra Pradesh Sugarcane (Regulation of Supply and Purchase) Bill, 1960 be referred to a Joint Select Committee.

The motion was adopted.

Mr. Speaker: The following will constitute the Joint Select Committee so far as the Legislative Assembly is concerned. The Legislative Council will nominate its own members:

1. Sri N. Ramachandra Reddy.
2. Sri M. Harischandra Prasad.
3. Sri Kakani Venkataratnam.
4. Sri Sreenivas Rao (Bodhan).
5. Sri T. N. Venkata Subba Reddy.
6. Sri C. V. Suryanarayana Raju.

7. Sri Ranga Reddy (Balkonda).
8. Sri Rokkam Lakshminarasimham Dora.
9. Sri R. Tirupathi Rao.
10. Sri K. V. Vema Reddy.
11. Sri G. Yellamanda Reddy.
12. Sri V. Visweswara Rao.
13. Sri P. Satyanarayana.
14. Sri B. Narasimha Reddy.
15. Sri Beesetti Appa Rao.

The Joint Select Committee will elect the Chairman.

**THE ANDHRA PRADESH PRIMARY EDUCATION
BILL, 1960**

**Sri S. B. P. Pattabhirama Rao :* Mr. Speaker Sir, I beg to move :

“That the Andhra Pradesh Primary Education Bill, 1960, be read a first time and it be referred to the Regional Committee for consideration and report to the Assembly within seven days, if possible ”

2. According to Article 45 of the Constitution of India, all the States should endeavour to provide within a period of ten years from the commencement of the Constitution for free and compulsory education for all children until they complete the age of 14 years. As this directive principle could not be achieved by 1960, the Government of India have decided that the introduction of Universal, Free and Compulsory Education for the age-group 6-11 years should be completed by the end of the Third Five Year Plan period (i.e., by 1965-66). They have accordingly requested the State Government to enact legislation for the introduction of Free and Compulsory Education in the State.

The Madras Elementary Education Act, 1920 (Madras Act VIII of 1920) is in force in the Andhra region, while the Hyderabad Compulsory Primary Education Act, 1952 (Act XL of 1952) is in force in Telangana region. Because of the fact that most of the existing laws in the country on Elementary or Primary Education have been found to be out of date in several aspects, the Government of India have, in consultation with the State Government, drafted a model legislation (Bill) on the subject, communicated a copy to this Government and indicated that this draft may serve as

a model to the State Government. With a view to secure uniformity in regard to the scheme of Compulsory Primary Education throughout the State of Andhra Pradesh, the Government have decided to have a single comprehensive enactment applicable to the entire State by repealing the Hyderabad Compulsory Education Act, 1952, and Sections 44 to 51 of the Madras Elementary Education Act, 1920.

Though the provisions of the Bill follow substantially the provisions of the model bill drafted by the Government of India, the following important modifications have been made :

(i) The Panchayat Samithis within their jurisdiction and the Zilla Parishads in areas where Samithis are yet to be formed are statutorily responsible for the expansion of Elementary Education in both Andhra and Telangana regions. The Municipalities in Andhra are similarly responsible for imparting Elementary Education in both Andhra and Telangana regions. The Municipalities in Andhra are similarly responsible for imparting Elementary Education within their jurisdictions. Therefore these Local Authorities are made responsible for implementing the Compulsory Education scheme in the draft bill. In the jurisdiction of the Municipal Corporation and town municipalities of Telangana, the Government are at present bearing the whole responsibility for providing Primary Educational facilities. Since the co-operation of the people is absolutely necessary for making any scheme of Compulsory Education a success, the responsibility for primary education has to be transferred to the Corporation and Town Municipalities in Telangana region from the Education Department, as soon as possible. However, as Compulsory Primary Education is to be introduced in June 1961 and this leaves very little time for making preparations, the draft bill provides that in the Municipal and Corporation areas of Telangana, the Government may formulate and undertake a scheme for compulsory Education in the first instance and hand it over to the local authorities later. There is also a saving clause to the effect that where a local authority fails to implement a compulsory education scheme to the satisfaction of the Government, the responsibility may be taken over by the Government who may themselves

implement the scheme and hand it over to the local authority later.

(ii) At present the District Educational Officers are the authorities to impose penalties under the Act in the Andhra area, while in the Telangana region, the Magistrates try such contraventions. The draft bill provides that the existing Magistrates Courts and the Nyayapanchayats contemplated in the integrated Andhra Pradesh Village Panchayat Bill will try offences under the provisions of the Bill.

(iii) Provision has also been made to exempt a child from attending an approved school under the circumstances enumerated in Clause 6 of the Bill.

I may also mention that although the Compulsory Primary Education will be brought into force at the beginning of the school year 1961-62 throughout the whole State (except in the Scheduled areas), it will apply in that year to the children of age group 6-7 years (i.e., children born between 1-7-1954 and 1-9-1955 inclusive). In 1962-63 compulsion will apply to the children of the age group 6-8 years, in 1963-64 to the children of the age group 6-9 years, in 1964-65 to the children of the age group 6-10 years and in 1965-66 to the children of the age group 6-11 years.

I request the hon. Members to accept the motion before the House.

Mr. Speaker : Motion moved :

Sri S. B. P. Pattabhi Rama Rao : I may mention that the Education Department wants 4 clear months to introduce this system in June next; that means they must be ready to take over from March. Unless this Bill is completed in this Session, we will be postponing the introduction by one year.

మిస్టర్ స్పీకర్ : ఇంత ఆలస్యముగా ఎవరు తీసుకురమ్మన్నారు ? సభ్యులకు తరువాత స్టడీ చేయడానికి, చర్చించడానికి సమయములేకపోతే ఎవరు జవాబుదారీ ? అందువలన రేపు పదకొండవ తాఖిలులోపల కాకపోయినట్లయితే జనవరిలో తప్పకుండా తీసుకుందాము.

శ్రీ ఎన్. బి. పి. పట్టాభిరామారావు : జనవరిలో నిలుపుండదు. విద్యార్థి కాళ్ళా మంత్రుల సమావేశములున్నవి. అప్పుడు నాకు ఆనలు భాగీవుండదు.

.మిష్టర్ స్పీకర్ . ఇది ఇప్పుడు పూర్తి కావాలంటారు.

శ్రీ ఎస్ బి పి. పట్టాభిరామారావు : ఇప్పుడిది కాకపోతే ఒక సంవత్సరం అనవసరంగా వృథా అయిపోతుందని నా భయం.

మిష్టర్ స్పీకర్ . సభ్యులంతా ఒప్పుకుంటే - పూర్తిచేస్తే - అందుకు నా అబ్జక్షన్ ఏమీలేదు.

*శ్రీ సి హెచ్. రాజేశ్వరరావు అధ్యక్షా, విద్యాశాఖామాత్యులు ఒక ముఖ్యమైన బిల్లును మనముందు ప్రతిపాదించారు. ఇంతకుముందు తెలంగాణాలో 1952 లో కంపల్సరీ అండ్ ఫ్రీ మైన్యూరీ ఎడ్యుకేషన్ ఆక్టు అమలు నందున్నది. దానికి మద్రాసు ఆక్టును జోడించి మొత్తము ఆంధ్రదేశమున కంత టీకి సంబంధించి యీ బిల్లును తీసుకువస్తున్నారు. ఈ బిల్లుయొక్క ఉద్దేశము నకు, అభిప్రాయమునకు స్వాగతము చెబుతూ; యిది అనుకున్న విధముగా ఎంత త్వరగా అమలులోకివస్తే అంతమంచిదని, ఉపయోగకరమనీ మనవిజేస్తున్నాను. అయితే దీనిని సాధించుకొనుటకు మంత్రిగారు ఎంతో ఆదర్శాను ప్రకటిస్తున్నారు. అయితే దీనిని మూడవ పంచవర్ష ప్రణాళికాకాలములో నైవా సంపూర్ణముగా సాధించుకొనగలుగుతామనే విశ్వాసమునుచూపు అంచనాలు మొదలగునవేమీ స్పష్టముగా లేవు. అందువలన, వాటికి సంబంధించి కొన్ని విషయములు సభవారిదృష్టికి తీసుకురావలయునని నేను భావిస్తున్నాను.

ఇలాంటి సక్రమమైన బిల్లును ఆమోదించడంలో నాకు ఎలాంటి అభ్యంతరం లేదు. ఇది తప్పక అమలుజరుగవలసినదనుటలో సందేహములేదు. మన రాజ్యాంగము 14 సంవత్సరములు వచ్చు బిడ్డలందరికి 1960 వ సంవత్సరము లోవలనే ఫ్రీ అండ్ కంపల్సరీ ఎడ్యుకేషన్ లభింపజేయవలయునని ఆదేశించినది. కాని, దురదృష్టవశాత్తూ, యితర విధానములవలెనే విద్యావిధానము గూడ భారతదేశము మొత్తముమీద సంపూర్ణముగ విఫలతజెందినదని, ఇందుకు విచారించకతప్పదు. ఎంతో వైజ్ఞానికంగా అభివృద్ధి జెందేందుకు అవసరమైన చట్టాలను చేసుకొనవలసిన యీ సమయంలో మనం యింకా ప్రాథమిక విద్యను గురించే ఆలోచిస్తున్నాం. ఈ నాడు దేశంలో దాదాపు ముప్పదిలక్షల మంది బాలబాలికలు ప్రాథమిక పాఠశాలకు వెళ్ళేవారు వున్నారు; మూడవ పంచవర్షప్రణాళికనాటికి ఆ సంఖ్య రెట్టింపుకాగలదు. ఇంత పెద్ద సమస్యను ఎలా పరిష్కరించుకొనవలయునో ఆలోచించాలి, ఇంత పెద్ద సమస్యకు సంబంధించి యీనాడు మంత్రిగారు ఒక బిల్లును తీసుకువచ్చినారు; యీ మహదాశయ సాధనకు వారు పూనుకున్నను ఆచరణలో ఎంతవరకు విశ్వాసమున్నదనే విషయములో కొంత సందేహము కలుగకపోవడములేదు.

ఏదో లాంఛనప్రాయంగానో, Symbolic గానో దేశంలోని కొన్ని బ్లాకులలో, తాలూకాలలో లేక కొన్ని గ్రామాలలో Compulsory and free primary education ప్రారంభించి, మూడవ ప్రణాళిక పూర్తి అయ్యేనాటికి, ఇదిగో యిన్ని స్కూల్సు తెరిచాము, ఇంకా కొన్ని schools తెరవాలి, వీటి కోసం 4, 5 ప్రణాళికలలో కూడ ప్రయత్నం చేస్తామని చెప్పకొంటే చెప్పకోవచ్చు కాని యీ ప్రణాళికలను ఆచరణలో పెట్టాలంటే ఆర్థిక నిర్మాణ సమస్యలు ప్రభుత్వం ముందుకు వస్తాయి మంత్రిగారు యీ సమస్యలను లోతుగా ఆలోచించి తగు విధంగా ప్రణాళిక వేసుకున్నారో లేదో! వారు యీ బిల్లునుగురించి ప్రజలలో ఉత్సాహాన్ని, విశ్వాసాన్ని కల్గించే మహాదాశ యాన్ని సాధించుకోబోతున్నామనేదృష్టిలో చెప్పడంలేదు Constitutionalగా technical గా యీ బిల్లు ఎందుకు అవసరమో చెబుతున్నారు మామూలుగా amalgamation, integration అనే పద్ధతిలోనే చెబుతున్నారు కాని అంతకంటే ఏమీలేదు ఇంత పెద్ద problem ను యీ బిల్లుల integration ద్వారా ఆంధ్రప్రదేశ్ లో సులభంగా పరిష్కరించుకుంటామనే విశ్వాసాన్ని వారు కలిగించకపోవడం నాకు ఆలోచన కలుగజేసింది. 5 సంవత్సరాలలో 30 లక్షల మంది బిడ్డలకు ఉచిత నిర్బంధ ప్రాథమికవిద్య గరపాలంటే ఎంతమంది ఉపాధ్యాయులుండాలి? 30 మంది విద్యార్థులకు ఒక్క ఉపాధ్యాయుని వేసినా, ఎంత తక్కువమందిని నియమించినా, కనీసం యింకొక లక్షమంది ఉపాధ్యాయులనైనా appoint చేయవలసివుంటుంది. క్రిందటి బడ్జెటు సెషన్ లో మద్రాసు అసెంబ్లీలో విద్యాశాఖామాత్యులు దీనికి సంబంధించి ఒక సంవత్సర ప్రణాళిక ప్రజలముందు పెట్టారు వారు ఆచరణలో ఆంధ్రరాష్ట్రం కంటే ముందుంటారో, వెనుకబడతారో - నే నా విషయంలోనికి పోవలసిన అవసరం లేదు కాని ఆ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం, ప్రజలందరూ దీనిని బాధ్యతతో గ్రహించే విధంగా, ప్రజలకు స్పష్టంగా తెలియజేసింది. మనం ఏ విధంగా ఆలోచించినా లక్షమంది ఉపాధ్యాయులు అవసరం. తగ్గించడానికి వీలులేదు. ఉపాధ్యాయుల వేతనాల విషయం ఉన్నది మంత్రిగారు ఎంతో శ్రద్ధతీసుకొని, శ్రమ పడి వారి వేతనాలగురించి ఆలోచించారు. పే కమిటీలు కూడ వేశారు. యీ కార్యక్రమాన్ని అమలులో పెట్టాలంటే ఒక్కొక్క ఉపాధ్యాయునికి నెలకు 80 రూపాయలు చొప్పున యిచ్చినా సంవత్సరానికి ఉపాధ్యాయుల వేతనాల క్రింద 10 కోట్ల రూపాయలు ఖర్చు చేయవలసి వుంటుంది. 5 సంవత్సరాలు కాదు; 3 సంవత్సరాలు తీసుకున్నప్పటికీ ఉపాధ్యాయుల వేతనాలక్రింద 30 కోట్ల రూపాయలు ఖర్చు చేయవలసి ఉంటుంది. మంత్రిగారు నిర్బంధ ప్రాథమిక ఉచితవిద్య ఆంటున్నారు. చాలమంది తమ పిల్లలను స్కూల్సులో చేర్చుతారు, కాబట్టి, దీనికిఉన్న సాధక బాధకాలను, ఆర్థిక సమస్యలను విచారించడం

శాసనసభ్యులమైన మా ధర్మం. మంత్రిగారు మా అందరికంటే ఎక్కువ శాధ్యతతో యీ సమస్య నాలోచించి సభవారి ముందరకు తేవలసివుండెను కాని, అట్లా చేయలేదు. ఈ 5 సంవత్సరాలలో 30 కోట్ల రూపాయలుంటే యీ కార్యక్రమాన్ని అమలు చేయడానికి అవకాశం వుంటుంది.

Mid-day meals విషయం ఉన్నది. క్రింది వర్గాలలోని విద్యార్థులకు భోజన సదుపాయం సరిగాలేదని మధ్యాహ్నభోజనం పెడుతున్నారు మీద విద్యార్థుల నాకర్షించడానికి యిదొకమార్గం. యావద్భారత దేశంలోను యీస్కీము ఉన్నది చాల చక్కనిస్కీము. ఇది సరిగా అమలు చేసినట్లయితే భారతదేశంలో విద్యాభివృద్ధి శరవేగంతో జరిగి చాల మంచిమార్పులు వస్తాయి. భారతదేశంలో విద్యాప్రాముఖ్యత ఎంతగానో ఉన్నదని నేనెంతచెప్పినా తక్కువే అవుతుంది. ఇది మనందరకూ తెలిసిన విషయమే. ఇది ఒక బృహత్కార్యక్రమము. Mid-day meals కు సంబంధించి ప్రతివిద్యార్థికి రోజుకు 14 లేక 15 నయ్యపైసలు తెక్కవేసినా సంవత్సరానికి ఒక్కొక్క విద్యార్థికి 50 రూపాయలవుతుంది. 30 లక్షలమంది విద్యార్థులున్నారు. ప్రతिसంవత్సరం 365 రోజులలో నెలవలతిసేసి, 300 రోజులు తెక్కవేసినప్పటికీ వచ్చే 5 సంవత్సరాలలో Mid-day meals క్రింద 45 కోట్ల రూపాయలు ఖర్చవుతుందని అంచనావేయక తప్పదు దీనిని ఆచరణలో పెట్టాలని రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు, కేంద్రప్రభుత్వమూ అనుకుంటున్నచే. ఉపాధ్యాయుల వేతనాలక్రింద 30 కోట్లు mid-day meals కు గాను 45 కోట్ల రూపాయలు ఖర్చుఅవుతుండగా విద్యాలయాల గురించిన ముఖ్యమైన సమస్యఉన్నది. ప్రతిగ్రామంలోను, రెండు ప్రణాళికలు దాదాపు పూర్తి అయినా, కావలసినన్ని పాఠశాలలు ఏర్పడలేదు. ప్రజాసహకారం ఎంతగానో వస్తుందని వారు ప్రచారం చేసుకున్నారు మేము విమర్శించిన తరువాతకూడ, అనుకొన్నన్ని స్కూల్సు ఏర్పడలేదు. ఇప్పుడున్న విద్యార్థులకే schools కావలసిన అవసరం ఉన్నది. Schools సంఖ్యను శరవేగంతో పెంచాలి. ప్రతి గ్రామంలోని school buildings లోను rooms సంఖ్య యింకా పెంచవలసిన అవసరం ఉన్నది. చాల కొత్త బిల్డింగులు కట్టాలి. దీనికంతకూ డబ్బు కావాలి. సహకారం ప్రజలనుంచి వచ్చినా డబ్బు రావాలి కదా! కనీసం గుడిసెలమాదిరిగా చిన్నచిన్న పాకాలు వేసినా 10 కోట్ల రూపాయలైనా కావాలి. శాస్త్రీయంగా బిల్డింగులకయ్యే ఖర్చు తెక్కవేస్తే 50 కోట్ల రూపాయలవుతుంది. స్వల్పమైన extension చేసినప్పటికీ కనీసం 10 కోట్లు కావాలి. ఇది మొత్తం దాదాపు 85, 90 కోట్ల రూపాయల ప్రణాళిక. 10 శాతమో, 5 శాతమో ప్రజల సహకారం వచ్చినా, మంత్రిగారు, వారి డిపార్టుమెంటువారు ఉత్సాహంతో యీ కార్యక్రమాన్ని జరిపితే సంతోషంతో బలపరచవలసిన శాధ్యత మావై ఉన్నది. ప్రభుత్వానికి ధైర్యం ఉత్సాహం

కలుగజేసి ప్రభుత్వంతో సహకరించి యీ కార్యక్రమాన్ని జయప్రదం చేయడంలో మా పార్టీ ముందు వుంటుందని యీ సందర్భంలో హామీ యిస్తున్నాను. మంత్రిగారు 90 కోట్ల రూపాయల ప్రణాళికను దృష్టిలో పెట్టుకొని అవసరమైన హంగులు ఏర్పరచుకోడానికి బిల్లు తెచ్చారు. ఇందులో వారి తప్పేమీ లేదు చట్టాలు లేకపోతే కార్యక్రమాలు సాగవు వాస్తవమే. వారభిప్రాయంతో నేను పూర్తిగా అంగీకరిస్తాను కాని 90 కోట్ల ప్రణాళికకు 9 కోట్లు మాత్రమే చేతిలో వట్టుకున్నారు ఇది చాల దురదృష్టం చాల ఆశ్చర్యకరమైన విషయం. మంత్రిగారు ఇదివరకు సెలవిచ్చినవిధంగా, వారి డిపార్టుమెంటు సెలవిస్తున్న విధంగా వారి ప్రణాళికలు ఆచరణలో కనవరుస్తున్నదానినిబట్టి మూడవ ప్రణాళికలలో నిర్బంధ ప్రాథమిక ఉచితవిద్యకుగాను 9, 10 కోట్ల రూపాయల కంటే ఎక్కువఖర్చు చేయలేనిస్థితిలో ఉన్నారు. మూడవ ప్రణాళికకు 500 కోట్ల రూపాయల అంచనా వేసినప్పుడు compulsory and free primary education కు 27 కోట్ల రూపాయలు చూపించారు. 500 కోట్ల ప్రణాళికను 900 కోట్లకు కుదించారు. అప్పుడు యీ కార్యక్రమానికి వున్న 27 కోట్లను కూడ కుదించుకోవలసి వచ్చింది. ఆ దామాషాలలో కుదించితే 16 కోట్లవుతుందికదా! కాని 9 కోట్లు మాత్రమే అని తెలుస్తోంది. ఇప్పుడు 9 కోట్లతో యింత పెద్ద కార్యక్రమాన్ని చేస్తున్నామని ఒక బిల్లు తెచ్చారు ఇది అమాయకులకు, పసివాళ్ళకు చెప్పితే సరిపోతుంది కాని తెలిసినవాళ్ళవరు నమ్ముతారు? ఎన్నికలసందర్భంలో ప్రచారం చేసుకుంటే అందరూ వినేవారు. 90 కోట్లుకాదు, ఎంత తగ్గించినా 50 కోట్లు ప్రణాళిక అనుకోండి. దీనికి ఒక్క 9 కోట్లు మాత్రమే ఉన్నాయి కాన్స్టిట్యూషన్ ఆదేశం ప్రకారం 1960 సంవత్సం నాటికి దేశంలోని 14 సంవత్సరముల లోపు పిల్లలందరికీ ఉచితవిద్య నివ్వాలి 5 సంవత్సరాలలో 14 సంవత్సరముల లోపు పిల్లలకు ఉచితవిద్యా సౌకర్యాలు కలుగజేస్తామని statement of aims and objects లో ఉన్నది కాని, ఇది సాధ్యంకాదని మనకు జరిగిన రెండు ప్రణాళికలు చాటి చెప్పలేదా? అనుభవాన్ని విస్మరించి, వాస్తవిక పరిస్థితులను ధిక్కరించి లేనిపోని మాటలు చెప్పడంవల్ల ప్రయోజనమేమీ ఉంటుందని మంత్రిగారిని అడుగుతున్నాను. కమ్యూనిస్టులు విమర్శిస్తున్నారు, యీ సిద్ధాంతంపైన వారికి విశ్వాసం లేదేమో, అని మంత్రిగారు అనుకొంటారేమో! అట్లా అనుకోరనే నేను భావిస్తాను. ఎంత త్వరలో సాధ్యమైతే అంత త్వరలో దీని నమలు చేయాలని మా ఆకాంక్ష. ఇది భారతరాజ్యంగం చేసిన ఆదేశం. దానినుంచి కొంత తగ్గి, కనీసం 11 సంవత్సరముల వరకు నున్న పిల్లలకైనా 5 సంవత్సరాలలో ఉచితవిద్య నివ్వడానికి, దీనిని నమలులో పెట్టాలనేది మా ఆశ.

'మీరు మీ' సిద్ధాంతాన్ని ఆచరణలో పెట్టాలనే మా కోరిక. 'మీరు' చెప్పే మాటలు ఆచరణలో రావాలనే మా ప్రయత్నం. మా ప్రయత్నాలను ఉద్దేశాలను అడుగడుగునా శంకిస్తూ, అసలు సిద్ధాంతాన్ని వాగ్దానాలను దాట వేస్తూ, ఆ రకమైన ధోరణి, ఆ విద్య రాకపోవడమే మా దురదృష్టం. మంత్రి గారు ఇప్పటికైనా మా ప్రయత్నాన్ని మా ఆలోచనను మా విమర్శనలను సానుభూతితో అలోచించి ఈ విమర్శలలో ఏమైనా ఉన్నదా, మేము అనుకునే కార్యక్రమం సాధ్యం అవుతుందా అనేది చూడాలి, కేంద్ర ప్రభుత్వం ముందు ఒక నమస్కారబాణం పారేయడానికి - రాజ్యాంగంలో చెప్పాముకదా 1960 లోగా అమలు చేస్తామని, అన్ని రాష్ట్రాలు ఒక చట్టాన్ని చేసిపారేయండి, మూడవ ప్రణాళికలో ఏమిచేస్తారో చెప్పకోండి అని alarm ఇవ్వగానే ఎక్కడి కక్కడ విద్యామంత్రులు బయలుదేరి చట్టాలు చేస్తున్నామని చెప్పడం కేంద్రంలో regard ఏర్పాటు చేసుకోవడం కోసం, రాష్ట్రంలోని ప్రజలముందు compulsory and primary education ముద్ర వేయించుకొనడం కోసం, ఎన్నికలలో ప్రజలముందు చెప్పకోవడం కోసమేనా, ఇంకేమైనా ఉందా? ఎన్నో రంగాలలో మన అనుభవాన్నిబట్టి మనం చూసుకోవచ్చు, ఇది విద్యా రంగానికి సంబంధించినది, పిల్లలకు సంబంధించిన విషయం మనదేశంలో ప్రణాళిక ఎట్లా అమలు జరుగుతున్నా, ఉత్పత్తి తగ్గినా పెరిగినా, కనీసం మన పిల్లలకు విద్య చెప్పకునే విషయంలోనైనా ఇంతగా వెనుకబడివుంటే ఎన్నాళ్ళకు మనం ముందుకు వచ్చేది? ఈ మహత్తర కార్యక్రమాన్ని ఆచరణలో పెట్టాలంటే మీ aims and objects లో చెప్పిన మేరకు మూడవ ప్రణాళిక ఆపాతంవరకు సాధ్యంకాదు, కాదు, కాదు అని తమద్వారా చెప్పదలచు కున్నాను. దానిని అమలు చేయాలంటే ప్రభుత్వం తమ విధానాన్ని బాధ్యతా యుతంగా రూపొందించుకుంటే తప్ప, ఆర్థిక సాధకబాధకాలను ఆ మూలంగా అర్థంచేసుకుని ప్రయత్నపూర్వకంగా క్రొత్త టాక్సులువేసి డబ్బు సంపాదించే విధానం అవలంబిస్తేతప్ప ఇందుకొరకు ఏదో చేస్తున్నాం అని కబుర్లు చెప్పడం వల్ల ప్రయోజనంలేదు. ఇటువంటి కార్యక్రమాల్ని వెంటవెంటనే అమలు లోనికి రావాలనే మా ప్రయత్నం. మూడవ ప్రణాళికను 500 కోట్ల రూపాయలనుంచి 800 కోట్ల రూపాయలవరకు తగ్గించినా, 27 కోట్లనుంచి 9, 10 కోట్లకు ఎందుకు వచ్చారు? చేను చెప్పిన 80, 90 కోట్లు లేకపోయినా, 27 కోట్ల రూపాయలవరకు పెట్టుకొన్నదానికి 8, 9 కోట్లకు ఎందుకు తగ్గించారు? ఏదో లాంఛనప్రాయంగా నాలుగు స్కూల్స్ ఏర్పరచి చేశామని చెబుతారు. పిల్లలనందరినీ స్కూలులో జాయిన్ చేసే ఏర్పాటు చేస్తున్నారు. ఇతరవస్తులలోవుంటే fine వేసి అయినా తీసుకువస్తామని అంటున్నారు. గ్రామంలోని పిల్లలందరినీ స్కూళ్ళలో చేర్చినపుడు ఎవరైనా మూర్ఖంగా, అజ్ఞానంతో

పిల్లలను స్కూళ్ళకు పంపకపోతే వారిని బలవంతంచేసే element చట్టంలో కొద్దిగా పెట్టడానికి నాకు అభ్యంతరం లేదు. ఇప్పుడు ఇందులో అయేదిలేదు, పోయేదిలేదు తల్లిదండ్రులకు జరిమానాలు వేస్తామని గంభీరమైన క్లాజులు మాత్రం పెట్టారు పెనాల్టీలు వేస్తారట! అందుకు మేజిస్ట్రేటులు, న్యాయ పంచాయతీలు ఏర్పడితే వారికి ఆ అధికారాలు ఇస్తారట! ఈ తతంగం అంతా ఎందుకు? దీనివల్ల వచ్చే ప్రయోజనం ఏమిటి? ఇటువంటి క్లాజులను ఆలోచించడానికి అవసరమైన పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయా? అవి ఏవీ లేనపుడు ప్రణాళిక పూర్తి అయేకాలం అయిందికాబట్టి ఏవో నాలుగుస్కూల్సు పెడితే ఏమి ప్రయోజనము? ఈ తొమ్మిదికోట్లతో జ్ఞాకుకు ఏనుూదు, నాలుగు స్కూళ్లలో ఏర్పాటుచేస్తారు. తల్లిదండ్రులపై పెనాల్టీలు, కోర్టులు, మేజిస్ట్రేటులు, వ్యవహారాలన్నీ నడుపుతారు నేను మంత్రిగారిని ప్రార్థించేది ఏమిటంటే - అందని పొందని ఇటువంటి చట్టాలను తేవడం ఒకవిధంగా మన విలువైన సమయాన్ని వృథాచేసుకోవడం కాదా? ఈ డబ్బు ఎట్లాగా చాలదు ఈ వచ్చే కొంత డబ్బును ప్రైమరీ ఎడ్యుకేషన్ ను విస్తరింపజేయడానికి ఖర్చుచేస్తే బాగుంటుంది గ్రామాలలో 4, 5 తరగతులు పెడుతున్నాం. అక్కడ ఇంకా రెండు తరగతులను పెంచండి అక్కడనే 7 వ తరగతివరకు విద్యను ఏర్పరచి పట్టణాలకు వెళ్ళే అవస్థను తప్పించండి. ఇది చేయడానికైనా లక్షమందివరకు టీచర్లు అవసరం. ఈ డబ్బు దానికే సరిపోతుందో, లేదో! 50 వేలమంది టీచర్లను ఏర్పాటుచేసినా 9 కోట్లరూపాయలు సరిపోవు సాధ్యమైనంతవరకు ఉన్న ప్రైమరీ స్కూల్సునే చక్కగా function చేయించి, ఉన్నతరగతులనే extend చేయించి, టీచర్లను అదనంగావేసి పనిచేయించడం ఉత్తమం. మరింత శాధ్యతాయుతంగా సమస్యలను పరిష్కారంచేసి అన్నిహంగులతోను ముందుకు వచ్చి ఇటువంటి చట్టాన్ని ప్రవేశపెట్టినట్లయితే హర్షించేవారము. దానిని ఆచరణలో పెట్టడానికి సంపూర్ణంగా తోడ్పడేవారము. వాస్తవానికి దూరంగా ఉన్నటువంటి, సత్యాన్ని మరచిపోయేటటువంటి, అనవసరమైన శ్రమలు కలిగించేటటువంటి, మోసాలను కలిగించేటటువంటి ఇటువంటి చట్టాన్ని ప్రవేశపెడుతూంటే ఆనందించలేక పోతున్నాము. ఈ చట్టానికి నామరూపాల్లో సంపూర్ణంగా స్వాగతం చెబుతున్నప్పటికీ దాని వస్తుత్వరూపంలో మాత్రం ఏమీ సహాయం చేయలేని పరిస్థితిలో వున్నాం కాబట్టి మంత్రిగారు మేము సహకరించే వద్దతిలో ఆలోచించి ప్రజలకు మేలుజరిగే విధంగా మార్పుచేస్తే మేము, ప్రజలూ ఆనందించడానికి వీలుగా వుంటుంది. ఈ విషయాలను ఆలోచించాలని కోరుతూ విరమిస్తున్నాను.

*శ్రీ ఎన్. వెంకయ్య: అధ్యక్షా, ఏ శాసనాలను తీసుకువచ్చినా అవి ఎంతో వరకు ప్రయోజనపడగలవో, ఎంతవరకు ఆచరణరీత్యా అమలులోకి రాగలవో

అలోచించి తీసుకువస్తేనే ఏకానానికైన విలువలు పెరుగుతాయి. లేనినాడు ఏకానానికైనా గౌరవం ఉండదని నా అనుమానము. నిర్బంధ విద్యాచట్టం చేస్తున్నాం దినదినం విద్యాశాఖకింద ఖర్చు పెరిగిపోతోంది కాని ఆచరణరీత్యా ప్రజలు ఎంతవరకు ఈ విద్యను అభ్యసించే ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయో పరిశీలిస్తే చాల అసంతృప్తి పడవలసిన పరిస్థితిలో రాష్ట్రం ఉంది. నిర్బంధ ప్రాథమిక విద్యకు ఇదివరకే చట్టం ఉంది అమలులోకూడా చాలచోట్ల పెట్టారు. మా గ్రామంలోను, చుట్టుప్రక్కలా 10 సంవత్సరాలకు మించి అమలులోవుంది. అయితే ఈ చట్టం అమలులోనికి వచ్చిన తరువాత, రాకముందు తేడా ఏమిటంటే—ఉపాధ్యాయులసంఖ్య మాత్రం పెరిగింది, విద్యార్థులసంఖ్య పెరుగలేదు. విద్యాపెరిగిందా అంటే లేదు సాధారణంగా ప్రైవేటు చెప్పించుకోనిదే ఈరోజులలో ఏ పిల్లవాడు అభివృద్ధి పొందడు కేవలం ప్రభుత్వ పాఠశాలల వల్లనే విద్యార్థులు ముందుకు పోగలుగుతారని అనుకోవడం అసంభవం, నాలనుభవంవల్ల కూడ ఈ విషయం చెప్పగలుగుతున్నాను. ప్రాథమిక పాఠశాలల్లో పిల్లలు ఒకటికి రెండు సంవత్సరాలున్నా రెండవ తరగతికి రావడం కష్టం అవుతుంది. అదే ప్రయివేటు చెప్పించినట్లయితే నాలుగు మాసాలలో రెండవ తరగతికి రాగలుగుతారు. అయినప్పుడు, పిల్లలకు తగిన చదువు లేకుండాను తమ జీవితానికి ఏదో ఇంత సంపాదించుకునే అవకాశం లేకుండాను పిల్లలను పేదలు పాఠశాలలకు పంపాలంటే చాలా బాధగా ఉంది. తమ పిల్లలు చదువుకోవాలని తల్లిదండ్రులు పేదలైనా ధనవంతులైనా ఉత్సాహ పడుతూ వుంటారు. కాని పాఠశాలలకు నిరంతరం పోతున్నా విద్య లభించకపోవడం, కొన్ని సంవత్సరాలైనా వ్రాయనూ చదవనూ చేతకాకపోవడం—దీనితో ఎందుకు వచ్చిన విద్య అనే నిరుత్సాహంతో పిల్లలను బడికి పంపడం మానివేస్తున్నారు బడికి పంపకపోవడానికి మరొక కారణం ఏమిటంటే—ఏదోకొంత చదువుకున్నా ఏమి ప్రయోజనం ఇస్తుంది అనే సందేహం కూడ ఒక కారణమే. అంతే కాకుండా చదువుకున్నవారికి పని అంటే శిక్షణ లేకపోవడం, పనిఅంటే ఒక అవమానంగా భావించడం ఉంటున్నది. అందుకే ప్రభుత్వానికి బేసిక్ ఎడ్యుకేషన్ అమలులోనికి తేవాలని ఉద్దేశం ఉందనుకుంటాను. వృత్తి విద్య పాఠశాలల్లో ఎంతవరకు వస్తున్నది—ఎన్నిరాట్నాలు వగైరాలు సరఫరాచేసినారు—అనేవిషయం పరిశీలిస్తే చాలా హాస్యాస్పదంగా కనిపిస్తుంది. ప్రస్తుత విద్యావిధానాన్ని ఇంకా అభివృద్ధి చేయడానికిగాని వృత్తి విద్య ఆచరణరీత్యా ఉపయోగపడేట్లు ఏవిధంగా శిక్షణ ఇవ్వగలమనేది పరిశీలించి అమలులో పెడితే బాగుంటుందేమోకాని ఈపరిస్థితులలో ఇటువంటి చట్టంవల్ల డబ్బు ధువారా కావడమేతప్ప అంతగా ఉపయోగించదనేది స్పష్టం.

ఉపాధ్యాయులసంఖ్య విడ్డలను అనుసరించి తగ్గించడానికి లేదు. “రోలు సంఖ్య” ప్రకారం తప్పనిసరిగా ఉపాధ్యాయులు ఉండవలసినదే! కాని హాజరు సంఖ్య చాల అసంతృప్తికరం అసంతృప్తికరంగా ఉన్నచోట ఉపాధ్యాయులను తగ్గించడానికి ప్రయత్నం చేస్తామంటే నిర్బంధ విద్యాచట్టంవల్ల వీలుకాకుండా పోతుంది “రోలుసంఖ్య” తొలగించడానికి లేదు తప్పనిసరిగా ఉండవలసినదే. హాజరుమాత్రం కాదు అందువల్ల ఉపాధ్యాయునికి పదిమందిపిల్లలు అయిదు గురు పిల్లలు ఉండని పాఠశాలలు అనేకం అయినాయి అయినప్పటికీ “రోలు సంఖ్య” ఉంచవలసినదే. చర్యలు తీసుకోవడానికి అవకాశం చాల తక్కువ. సరియైనవిద్య యివ్వనివారిని తనిఖీచేసి చర్యలు తీసుకోడానికి క్రింది అధికారులకు యేమీ అధికారంలేదు వారు శిఫార్సుచేసినప్పటికీ పైవారు ఆమోదించక పోతే నవ్వుతాలపాలై పోతారని యేమీ చర్యతీసుకోలేదు కొంత జరిమానా వేస్తాం అంటే తీసుకోమంటారు. ఇదివరకు ప్రైవేటు పాఠశాలలున్నప్పుడు హాజరు సంఖ్యనుబట్టి గ్రాంటుయివ్వడం ఉంది కాబట్టి ఉపాధ్యాయులు మ్యానేజి మెంటువారు ఎంతో శ్రద్ధతీసుకునేవారు. ఇప్పుడు సమితుల పాఠశాలలుగా మారినతరువాత లేక యిదివరకు జిల్లాబోర్డు పాఠశాలలుగా ఉన్నప్పుడు ఆ నియమం లేదు కనుక హాజరు విషయంలో శ్రద్ధ తీసుకోవలసినవని ఎవరికీ లేకపోయింది. విద్యవిషయంలో సరేసరి. దాని విషయంలో ప్రశ్నించడానికి వీలులేదని ఇంతకుముందు చెప్పిన విషయాలనుబట్టి విదితమవుతుంది. అందువలన యిప్పటి చట్టం ఎలా అమలులో వుందో అమలు జరపడానికి ప్రయత్నం చేయడానికి ఎలాంటి అవకాశాలున్నాయో ఉపాధ్యాయులు తమ కాలాన్ని వినియోగించేటప్పుడు యితరవృత్తిని యితర సహాయాలను ఎదురుచూడకుండా చదువు చెప్పడానికి ఎట్లా అవకాశాలుంటాయో పరిశీలించి తగిన సూచనలను దృష్టిలో పెట్టుకొని శాసనం తీసుకువస్తే అది ఆచరణీకత్యా సఫలం అవుతుంది. లేకపోతే కేవలం కాగితాలమీద ఉండడంకోసం, ఖర్చుకుమాత్రం ఉపాధ్యాయుల సంఖ్య అభివృద్ధి కావడానికిమాత్రం ఉపకరిస్తుంది కాని ప్రజలయొక్క విద్యాభివృద్ధికి ఎంతమాత్రం ఉపయోగించదని నేను మనవి చేస్తున్నాను.

మిస్టర్ స్పీకర్ : అది సరే. వారు యావత్తు ఒకసారి introduce చేస్తామనడంలేదు. కంప్లూరీ ఎడ్యుకేషను స్టేజిబైస్టేజి పెడతాం అన్నారు. ఎక్కడో ఒక దగ్గర మొదలుపెడతామన్నారు. నిర్బంధ ప్రాథమికవిద్య వద్దంటారా, ప్రారంభించమంటారా?

శ్రీ ఎన్. వెంకయ్య : అది రెండవ అంశముగా చెప్పబోతున్నాను. తప్పనిసరిగా నిర్బంధవిద్య రావలసినదే. అయితే ఆచరణీకత్యా ఎలా అమలు పెట్టగలం అన్నది పరిశీలన చేయడంకోసం యిదంతా చెప్పాను.

మిస్టర్ స్పీకర్ : Stage by stage అని చెప్పారు.

శ్రీ ఎన్. వెంకయ్య : ఒక్కొక్క ప్రదేశములో అమలులో పెడుతూ దానిని క్రమేణా అన్ని ప్రదేశాలకు విస్తరించడానికి ముందు అమలు పెట్టిన ప్రదేశాలలో ఫలితాలు ఎలావున్నాయో పరిశీలన చేయడం చాల అవసరం.

మిస్టర్ స్పీకర్ అది చాల అవసరమే. ఉన్నదానిని జాగుచేసుకోవలసినదే.

శ్రీ ఎన్. వెంకయ్య : పేద ప్రజల విద్యాభివృద్ధికి పాఠశాలలో త్వరితగతిని ప్రయత్నించేటప్పుడు వారు విద్యను చదువుగా అభ్యసించే అవకాశాలు లేవని చెప్పడానికి కారణంకూడ ఉంది. ఈ దేశంలో పిల్లలు సహాయం చేస్తేనే గాని బ్రతుకు గడవదనే సంగతి తెలిసినదే. అందుచేత భోజన వసతులు ఏర్పాటు చేస్తామంటున్నారు. మంచిది. భోజన వసతులు ఏర్పాటుచేసిన చోట్లలోనే ముందు అమలులో పెడుతూ తరువాత క్రమేణా భోజన వసతులను విస్తరింపు చేయడానికి ప్రయత్నించేస్తే ఉపయోగకరంగా ఉంటుంది. మనము తగినంత విద్యకోసము ఖర్చుపెట్టలేమని ప్రభుత్వముయొక్క పరిస్థితులనుబట్టి అర్థమవుతోంది. అలాంటప్పుడు సరిగా ఉపాధ్యాయులసంఖ్య ఏ ప్రాంతాలలో దాదాపు సరిపోతోందో కొలదిమందిని నియమిస్తే సరిపోతోందో పరిశీలన జరిపి అచటనే నిర్బంధవిద్య ప్రారంభించడానికి ప్రయత్నము చేస్తే ఖర్చుకూడ అట్టే ఎక్కువగా ఉండడమో ప్రభుత్వము గమనించాలి. పైగా నిర్బంధము విషయంలో, యింతవరకు యేమీ నిర్బంధించడము లేదు అది పేదలకు మంచిదో చెడ్డదో చెప్పలేను. పేదలు తమ జీవితము గడవడానికి పిల్లలను పనికోసము ఇంటి దగ్గర ఉపయోగిస్తూవుంటారు అలాంటప్పుడు డబ్బు రూపంలో జరిమానాలు వేసేటప్పుడు అవి పేదచారి జీవితంలో జాధాకరంగా వుంటుందనే విషయం గుర్తించాలి. పంచాయితీల ఎలక్షనులలో ఘర్షణలు పడడం అందరికీ విదితమే. ఆధోరణిలో కొందరు ఈ చట్టంవల్ల జాభపడవలసి వస్తుందేమో అనేది కూడ ప్రభుత్వమువారు ఆలోచించాలి, కొందరిని విడిచిపెట్టడం కూడ జరుగుతుందేమో ఆలోచించాలి. అందువల్ల సాధారణంగా పంచాయితీకి కాక, మాజి స్ట్రీటుకే అవకాశం యిస్తే జాగుంటుందని నేను సూచిస్తున్నాను. అలాగే మన బిల్లు సమగ్రంగా ఆచరణలోకి రావడానికి తగిన రిపోర్టు తెప్పించి సమగ్రంగా అన్ని విషయాలు ఆలోచించి సవరణలు చేయడానికి సెలెక్టు కమిటీకి పంపిస్తే చాలా జాగుంటుందని సూచిస్తూ సెలెక్టు కమిటీకి పంపించడానికి మంత్రిగారు ఒప్పుకొనవలసినదిగా కోరుతూ విరమిస్తున్నాను.

మిస్టర్ స్పీకర్ : రేపు ఉదయం తొమ్మిది గంటలకు సమావేశం అవుతాము.

(The House then adjourned).

